

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2024.

DECEMBRIS

Nr. 8 (759)

Foto: Ilmārs Znotiņš, Valsts prezidenta kanceleja

**Latvijas Valsts prezidents Edgars Rinkēvičs 18. novembrī Rīgas pilī
Paulam Berkoldam pasniedza Triju Zvaigžņu ordeni**

**Ziemsvētku tirdziņš 7. decembrī no plkst. 10.00 līdz 6.00,
8. decembrī no plkst. 10.00 līdz 5.00
15. decembrī plkst. 10.00 Ziemas saulgriežu svinības Losandželosas latviešu skolā
31. decembrī Jaungada balle
Ziņas par sarīkojumiem arī DK LB tīmekļvietnē: www.biedriba.org
DK LB vietne Facebook: <https://www.facebook.com/DKLB.information>**

DK DIENVIDKALIFORNIJAS LB LATVIEŠU BIEDRĪBA

Latvian Association of Southern California

**Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS
BIĻETENS** ir Dienvidkalifornijas latviešu
biedrības izdevums; DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Redaktore: Astra Moora (AstraMoora@gmail.com)

26 Ox Bow Ln, Woodbridge, CT 06525

Tālr.: 203-397-7609

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša desmitam datumam. Iesūtītos rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt un rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu
vienu reizi: par pilnu lappusi \$40, ½ lappusi – \$25,
¼ lappusi – \$20; uzņēmējdarbības karti – \$15.*

IB metiens – 300 eks.

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska
čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un
jāsūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube
biedru naudas, biļetena abonēšanas, ziedojumu čeki
jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāsūta:
DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube
čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*
un jāsūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Honorary Consul, Republic of
Latvia in California

Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.

Orange County Plastic Surgery

4501 Birch Street, Suite B

Newport Beach, CA 92660

Phone: 844-277-2639; 949-413-8888

www.latvianconsulate-la.org

www.facebook.com/LatvianConsul

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE

Biedrības priekšnieks:

Dāvis Reins

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; DavisReins@gmail.com

DK LB priekšnieka vietnieki:

Juris Zinbergs (arī biedrzinis)

316 Poplar St #B, Laguna Beach CA 92651

Tālr.: (949)-860-7244; yogawithjuris@gmail.com

Aija Zeltiņa Kalniņa

233 Glendora Avenue. Long Beach, CA 90803

Tālr.: 310-748-5387; aurum04@yahoo.com

Sekretāre:

Guna Reina

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 714-829-6449; GunaReins@gmail.com

DK LB valdes locekļi:

Ilze Stedmena, Juris Zinbergs – biedrziņi

Dace Dābola-Reimane – sarīkojumu koordinatore

Jānis Taube – kasieris

Oskars Puķēns – tautasdeju kopas „Pērkonītis”
pārstāvis

Atis Blāķis – Sporta nozares pārstāvis

Inguna Galviņa – bibliotēkāre

Juris Buņķis, Jānis Legzdiņš, Inese Sviķkalne,

Sanita Šūmane-Karami, Benita Trapse, Diāna Zaķe

DK LB Revīzijas komisija:

Dace Dābola, Jānis Legzdiņš, Diana Matura
(Mathur)

Paziņojums par kārtējo DK LB valdes sēdi (datums un vieta)
ievietots kalendārā: www.biedriba.org/kalendārs

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB biedrības biedri
un būt viesi. Balsošanas tiesības ir tikai valdes locekļiem. Sēžu
datums mainīts netiks. Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs
ierasties, sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464
e-pasts: jetaube@earthlink.net

Lūdzu ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetena saņēmējiem mainot
dzīvesvietu, lūgums paziņot jauno adresi:

info@biedriba.org, lai biedrībai nerastos lieki izdevumi
par atpakaļ atsūtītajiem biļeteniem.

Latvijas Republikas proklamēšanas 106. gadadienas svinības

2024. gada 17. novembrī

Dienvīdkalifornijas latviešu ev. lut. baznīcā garīgus ievadvārdus teica diakone Guna Reina. Izvilumus no Bībeles lasīja Sarma Zemjāne un Dainis Kalniņš. Ērģeles spēlēja Egīls Ozoliņš.

Svinības turpinājās sabiedriskajā centrā, visi kopā nodziedāja komponista Jurjānu Andreja patriotisko dziesmu ar Juŗa Alunāna vārdiem „Nevis slinkojot un pūstot”. Klavierpavadījumu spēlēja Nora Mičule.

Svētkus atklāja DK LB priekšsēdis Dāvis Reins:

Today we have gathered together to celebrate the Anniversary of the Proclamation of the Republic of Latvia. We can be proud of our ancestors who came together 106 years ago and declared independence for Latvia, laying the most important foundations – independence, democracy and freedom! 22 years later, Russia invaded and occupied our land and took away our independence, Russia invaded and occupied our land. We were forced to live under the communist regime for fifty one years. With tremendous effort, and a lot of help from the free, democratic world, including the United States, in 1990 we re-declared and soon after regained our independence. To help insure the independence of our country, we have joined NATO and the European Union. Today should be a joyful celebration. But we have a black cloud hovering over us.

Again, there is a great threat from brutal Russia. Russia has illegally and brutally attacked Ukraine, and is trying to take their land. In their attempt, Russia is destroying Ukraine's country. Ukraine is fighting back and standing their ground. But, how much longer can they keep this up? This war has taken a terrible toll on

Karogu ienesa Juris Zinbergs

Ukraine. The USA and Latvia have given tremendous support to the Ukraine. Unfortunately, aid from the US and other countries is not enough or fast enough for Ukraine. They need much more. The US has to stop dragging their feet and send much more aid.

Please note that other countries look at the what the United States does, and then follow suit. If we don't send support or aid, they will not send support or aid. Support is waning. We cannot allow this! With the uncertain political stance standing before us, all of us, and I do mean all of us, have to remind our government officials, that the US must stand firm against Russia and fully support Ukraine. Our support is not only vital to Ukraine, but Europe, and the stability of the world.

We cannot allow Russia to conquer Ukraine. If they do, do you think it will end there? NO! Russia will use their momentum and continue to impose its power, attack and conquer other countries as well. Which countries will be next? Certainly Latvia, Lithuania, Estonia, Poland are in their path.

But for today, let us set aside, but not forget, this great concern and enjoy our celebration. On behalf of the Latvian Association of Southern California, I wish us all a beautiful and patriotic holiday.

Esam sanākuši kopā, lai svinētu Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienu. Mēs varam lepoties, ka mūsu senči pirms 106 gadiem apvienojās un dibināja Latvijas valsti, tās pamatos likot vissvarīgāko – neatkarību, demokrātiju un brīvību. Arī mēs paši varam lepoties, jo esam saglabājuši latviešu tradīcijas, mantojumu un valodu.

Svētku runu teica DK LB priekšnieks Dāvis Reins

Pēc sirsnīgā Latvijas Valsts prezidenta Edgara Rinkēviča videosveiciena svētku apmeklētāji dziedāja Latvijas un ASV himnu.

Sekoja Losandželosas latviešu skolas skolēnu priekšnesumi. Vecāko klašu audzēkņi deklamēja Rūdolfa Blaumaņa balādi „Tālavas taurētājs”, visi skolēni kopā dziedāja latviešu tautasdziesmu „Kas kaitēja man dzīvot (i)?” un Alberta Legzdiņa „Šūpuļdziesmu”, Ērikam Kīnam spēlējot ģitaru, skolas vecāko klašu audzēkņi dejoja latviešu tautasdeju „Ačkups”.

Apsveikumus teica svētku viesi:

Dr. Juris Buņķis, Honorary Consul of the Republic of Latvia for Southern California

Capt. Avinash Batra, Honorary Consul of Republic of Latvia, Mumbai

Jaak Treiman, Estonian Honorary Consul in Los Angeles

Sandra Brikaitė, Consul General of the Republic of Lithuania in Los Angeles

Grant Gochin, Honorary Consul for the Republic of Togo

Tara Barauskaitė, Chair of the Lithuanian American Community, Los Angeles Chapter

Teodors Lilienšteins, Daugavas Vanagu apvienība Welfare Association of Southern California

Mārtiņš Andersons, President of American Latvian Association (videoapsveikums)

Svētku uzrunu teica ģenerālmajors Ivo Mogiļnijs, Latvijas Republikas Aizsardzības ministrijas atašejs ASV:

Sirsnīgi pateicos par ielūgumu piedalīties Latvijas Republikas dibināšanas 106. gadadienas svinībās kopā ar latviešiem Sandiego un Losandželosā. Esmu pagodināts par iespēju būt šeit un teikt uzrunu.

Novembris mums ir īpašs mēnesis, mēs svinam Lāčplēšu dienu un Latvijas Republikas dibināšanas

dienu. Daudzviet notiek sarīkojumi, lai pieminētu kritušos kaŗavīrus, kas ziedoja savu dzīvību par Latvijas brīvību.

Mēs salokām sarkanbaltsarkanās lentītes un piespraužam pie krūtīm, godinām veterānus, apmeklējam kaŗavīru apbedījumu vietas, atceramies viņu drosmi un varonību. Kaŗavīru atdusas vietās iededzam svecītes un pieminam viņus ar klusumu brīdi.

1918. gadā, kad Pirmais pasaules kaŗš jau bija beidzies, tūlīt pēc Latvijas neatkarības pasludināšanas Latvijas patrioti sāka veidot nacionālo armiju, kas kopā ar visu tautu cīnījās par savas valsts atbrīvošanu. Tas izdevās, pateicoties latviešu kaŗavīriem, turklāt mums bija sabiedrotie (franči, briti, poļi, lietuvieši un igauņi) un liels viņu atbalsts.

Tagad esam pateicīgi vismaz 23 sabiedroto valstu kaŗavīriem, kuŗi ir dislocēti Latvijā, un īpaši novērtējam ASV kaŗaspēku, kas pastāvīgi ir Latvijā, gādā par drošību Baltijas reģionā un stiprina Latvijas armijas militārās spējas. Jau 31 gadu ilgst Latvijas bruņoto spēku

sadarbība ar Mičiganas Nacionālo gvardi, un tā arvien nostiprinās.

Nosodot Krievijas iebrukuma Ukrainā, mēs esam vienoti ar Ukrainu, darām visu, lai atbalstītu, apmācot Ukrainas kaņāvīrus un veicinot viņu militārās spējas. Mēs, latvieši, labi zinām un atceramies, cik maksā brīvība.

Latvijas Nacionālie bruņotie spēki ir dinamiskā attīstības procesā. Latvija pēdējo 20 gadu laikā ES un NATO ir pilnvērtīga, droša un uzticīga valsts. Mēs visi – diplomāti, kaņāvīri, zemesargi un iedzīvotāji – gādājam, lai Latvija būtu drošībā. Būsim gandarīti par sasniegto, ar lepnumu raugāties nākotnē, esam vienoti un stipri.

Mēs svinam Latvijas neatkarības 106. gadadienu, vienlaikus apzinoties, ka kaņāvīram nav svarīgākas misijas kā aizstāvēt savas valsts brīvību un drošību.

Apsveicu jūs visus Latvijas Republikas dibināšanas atceres svētkos!

Pēc ģenerālmajora Ivo Mogilnija uzrunas tautasdziesmu „Vecu ļaužu valodiņa” Imantas Nīgales apdarē skaisti nodziedāja Kīnu ģimene.

Ēriks, Audris, Krišs, Māra Kīni

Losandželosas latviešu skolas audzēkņi ar ģenerālmajoru Ivo Mogilniju priecīgi sasveicinājās un fotografējās

**Ģenerālmajors Ivo Mogilniju 16. novembrī viesojās pie latviešiem Sandiegos;
no kr.: Sanita Šūmane-Karami, Līga Sviksa,
Sandra Orozko, Signija Greiama (Graham)**

Eduards Zeltiņš-Kalniņš dalījās atmiņās par šovasar redzēto Ādažu militārajā bazē Latvijā.

Tautasdeju kopa „Pērkonītis” dejoja četras dejas: „Saulespuķu deja” (choreografe Emma Ikstruma), „Ai, bagāta man zemīte!” (choreografe Dagmāra Barbale) „Salti vēji pūta” (choreografs Jānis Purviņš), „Makaidu” (choreografe Selga Apse).

Latvijas Izglītības un zinātnes ministrija 11. novembrī rīkoja Andreja Pumpura eposa „Lāčplēsis” lasīšanas maratonu, lai valsts svētku mēnesī vairotu kopības un piederības sajūtu, kā arī veicinātu lasītprasmi sabiedrībā. Piecās Latvijas pilsētās – Rīgā, Jelgavā, Daugavpilī, Kuldīgā un Valmierā no pulksten pieciem pēcpusdienā līdz vienpadsmitiem vakarā bija izvietotas lasīšanas stacijas, kurās tie, kuŗi vēlējās, tika aicināti nolasīt eposa fragmentu, citam citu nomainot, līdz viss eposs izlasīts. Lasīšanas maratonam atsaucās lasītāji no 16 valstīm,

tostarp ASV, Kanadas, Īrijas, Norvēģijas, Grieķijas, Ēģiptes, Šveices, Austrālijas un citām vietām.

Andreja Pumpura eposa „Lāčplēsis” lasīšanas maratonā piedalījās arī Dienvidkalifornijas latvieši:

Inese, Ieva, Anna un Mikus Arnoldi

Evelīna un Adelīna Blāķes

Sanita Šūmane-Karami, Mārtiņš Karami, Kristofers Karami

Māra Kīna

Edīte, Emma, Elvīra Oliveras

Sandra Gotlaufa Orozko

Emersons, Anabella, Alesandro Orozko

Māris Bērziņš, Silvija Millere, Edvīns Rūsis

Solvita un Zinaīda Pastares

Līga un Normunds Sviksi

Tomass, Eduards un Aija Zeltiņi-Kalniņi

Sintija, Rikardo, Laima, Maija Valdezi.

Svētku sarīkojuma apmeklētāji ar lielu prieku un interesi noskatījās dienvidkaliforniešu iesūtīto lasīšanas maratona videoierakstu.

Sarīkojuma svinīgās daļas beigās skanēja kopdziesma „Daugav’s abas malas” (komponists Jānis Norvilis, Raiņa vārdi). Klavierpavadījumu spēlēja Nora Mičule.

Galvenie svētku rīkotāji bija Dāvis Reins un Guna Reina.

AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBAS ATZINĪBAS RAKSTS

Dacei Dābolai-Reimanei par pašreizējīgu un ilggadēju darbu Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrības labā.

PATEICĪBA

Losandželosas latviešu skolai un tās vadītājām Inesei Sviķkalnei un Sanitai Šūmanei-Karami – par neatlaidīgu un cītīgu darbu, kopjot latvietību, mācot valodu, kultūru un vēsturi, par nesavtīgu atbalstu un piedalīšanos sarīkojumos.

GODA APBALVOJUMS

Losandželosas latviešu tautasdeju kopai „Pērkonītis” un vadītājiem Ilzei Bartonai, Viktorijai Razevskai-Hillai, Oskaram Puķēnam par aizrāvīgu darbu, kultūras kopšanu, aktīvu līdzdalību un piedalīšanos latviešu sabiedrības sarīkojumos, par neatlaidīgu un rūpīgu gatavošanos un dalību 2024. gada XVI latviešu Dziesmu un Deju svētkos Kanadā.

PATEICĪBA

Godam nosvinējām Latvijas Republikas proklamēšanas 106. gadadienu kopā ar Daugavas Vanagu apvienību.

Pateicos DK LB valdei un visiem, kas kopā strādāja un sagatavoja mums visiem skaistus svētkus:

Benitai Trapsei par programmas sagatavošanu un vadīšanu kopā ar Juri Zinbergu;

Gunai Reinai par garīgajiem ievadvārdiem un mielasta koordinēšanu;

Gunai Reinai, Ingunai Galviņai, Lienei Lindei, Klērai Makolifei (McAuliffe), Sarmītei Barvikai, Pegijai Taubei, Katei Blāķei, Silvijai Millerei, Dacei Reimanei, Dacei Pavlovskai, Ilzei Stedmanei un Intai Zemjānei par uz kodu un kafijas galda sagatavošanu un sakārtojumu;

Jānim Taubem un Ilzei Stedmanei par darbu pie kases;

Norai Mičulei par klavierpavadījumu;

Losandželosas latviešu skolai, tautasdeju kopai „Pērkonītis” un Kīnu ģimenei par priekšnesumiem;

Eduardam Zeltiņam-Kalniņam par interesanto stāstījumu par Ādažu militārās bāzes apmeklējumu;

Aijai Zeltiņai-Kalniņai par zāles sakārtošanu, puķu iegādi un sakārtojumu;

Valdim Volkovskim, Gunai Reinai un Ingunai Galviņai par telpu izrotāšanu;

Pēterim Brecko par plakātu un programmas dizainu un iespiešanu;

Eduardam Zeltiņam-Kalniņam, Dainim Kalniņam un Ievai Kolinsai (Collins) par filmēšanu un videomateriālu;

Losandželosas latviešu sabiedriskajam centram par telpām;

Ģenerālmajoram Ivo Mogiļņijam par svētku runu, kas mūs iedvesmoja patriotismam un vienotībai;

Tautudeju kopas „Pērkonītis” dalībniekiem un visiem brīvrātīgajiem, kuŗi palīdzēja novietot galdus un sakārtot zāli pēc sarīkojuma.

Sirsnīgs paldies visiem apmeklētājiem par piedalīšanos svētku svinībās!

DK LB priekšnieks Dāvis Reins

2024.g. ZIEMSVĒTKU TIRDZIŅŠ

Sestdien, 7.decembrī no 10.00 līdz 6.00 vakarā;

Svētdien, 8.decembrī no 10.00 līdz 5.00 vakarā

LATVIEŠU SABIEDRISKAJĀ CENTRĀ

2024 CHRISTMAS FAIR

Saturday, December 7th, 10am – 6pm;

Sunday, December 8th, 10am – 5pm

LATVIAN COMMUNITY CENTER

1955 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039

CONFERENCE ROOM - "The Black Raven" (documentary about Ukrainian Famine) – Dec. 7th, 1pm; Dec 8th, 2pm.

Advent Concert in the church– Sunday, 11am

Performances by Baltic, Ukrainian & other artists in the MAIN HALL both days.

Vendors – ethnic folk & contemporary art, jewelry, music, books, cards, Christmas gifts - hand made; ethnic food and refreshments – both days;

Lunch – Saturday & Sunday, 12:30

Inguna Galviņa: (323) 664-6216,
ingunalatvian@yahoo.com; pārdevēji un mākslinieki vēl var pieteikties.

For more info, please, call Inguna Galviņa: (323) 664-6216; if there is no answer, please leave a voicemail. Sorry, no texting...

Amerikas latviešu apvienības 73. kongresā Portlandē, Oregonā

No kr.: Edvīns Rūsis, Dace Pavlovskā, Valdis Pavlovskis, Guna Reina, Dāvis Reins, Inguna Galviņa

Mani ļoti iespaidoja, ka tik maza latviešu grupa Portlandē, Oregonā (pirms dažiem gadiem tur bija mazliet vairāk par 200 latviešu), var sarīkot tik labu kongresu. Korī bija 21 dziedātājs! Kā ar Losandželosu?

Mēs ar Daci vērojām un nospriedām, ka Oregonas latvieši ir vienoti, un visi dara, strādā viņu biedrības labā.

Problēma bija, ka referenti, lai gan lūgti, neievēroja runas laika ilgumu. Iepriecināja, ka kongresa laikā pie manis pienāca valdes locekļi un jautāja, vai viņus pazīstu un atceros, cik aktīvu politisko darbu mēs visi kopā pirms gadiem darījām.

Valdis Pavlovskis

ALAs kongresā bijām pirmo reizi, nebūdami delegāti, bet drīzāk novērotāji. Darba sēdēs nepiedalījāmies. Pēcpusdienas programmas bija ļoti interesantas. Ievērojām, ka mūsu viedokļi tagad ir atšķirīgi. Latvijas okupācijas gados tauta bija monolīta, tagad tā vairs nav. Diemžēl tas varētu kaitēt mūsu valsts pastāvēšanai. Interesantākie priekšlasījumi bija par trimdas kultūras

darbiniekiem un rakstniekiem Oregonā, par mākslīgo intelektu un Latvijas aizsardzības valsts sekretāra Aivara Puriņa ziņojumi.

Tomēr drusku arī vilāmies, jo, runājot par literātiem, pārāk daudz laika tik veltīts personīgai biogrāfijai, nevis autoru Aīdas Niedras, Valdemāra Kārklīņa, Zinaīdas Lazdas un Anšlava Eglīša dzīvesstāstiem un darbiem kas tapuši, viņiem dzīvojot Oregonā. Archīvu pārskats, protams, saistīja, un paldies referentei par to.

Sietlā dzimušais rakstnieks Pauls Tontonghi stāstīja par saviem darbiem. Viņš sarakstījis vairākas grāmatas par savas ģimenes raibo vēsturi. Pauls Tontonghi ir pazīstamā sabiedriskā darbinieka Harija Mindenberga mazdēls, viņa tēvs ir ēģiptietis.

Referenti par mākslīgo intelektu Edgars Kalns un Andrejs Vasiļjevs informēja par ļoti aktuālo un mazliet baidīgu, taču nākotnei ļoti svarīgu, sarežģītu un fascinējošu tehnoloģiju. Citēju viņu vārdus „Vai pastāvēs mazās valodas, ko pārņems mākslīgais intelekts?” Aizsardzības valsts sekretārs runāja par obligātā dienesta atjaunošanu – 18 mēneši vīriešiem no 18 līdz 30 gadiem;

No labās puses otrais Jānis Zemjānis, viņam līdzās Inta Zemjāne, pirmais no kreisās puses Edvīns Rūsis

ASV kongresa atbalsts Latvijas aizsardzībai būs 250-300 miljoni dolaru gadā; par Latvijas sadarbību ar NATO valstīm un jauno ieroču iegādi, tostarp High Mobility Artillery Rocket System (HIMAR) raķešu aizsardzības sistēmu, kas diemžēl būs lietojama tikai pēc diviem gadiem.

Sekretārs izvairījās no specifiskiem jautājumiem, bet atgādināja nepieciešamību katram aicināt savus ASV Kongresa pārstāvjus atgādināt atbalstīt Baltijas valstis.

DK LB biedrības delegātes ALAs 73. kongresā bija Sanita Šūmane-Karami (pirmā no labās puses) un Inese Sviķkalne (otrā no kreisās)

Satikām senus paziņas un arī jauno Latvijas vēstnieci ASV Elitu Kuzmu. Viņa, šķiet, ir ļoti kompetenta un ar īstu diplomātes stāju.

Balle izdevās lieliski, bija gardas vakariņas, lieliska izcilā ansambļa *Adam Zahl* mūzika, valdīja jautra gaisone.

Liels paldies kongresa Rīcības komitejas valdei un it īpaši priekšsēdei Ievai Deksterei.

Jānis un Inta Zemjāņi

Foto: Raits Eglītis

ALAs 73. kongresā jaunievēlētā valde

No kr.: ģenerālsēdētāre Marisa Gudrā, priekšsēdis Mārtiņš Andersons, Kultūras nozares vadītāja Valda Grīnberga, priekšsēža vietnieks Andrejs Kancs, Izglītības nozares vadītāja Elisa Freimane, Sporta nozares vadītājs Miķelis Ģiga, Kultūras fonda vadītāja Inese Stravelli, Informācijas nozares vadītāja Ieva Dekstere, kasiere Anita Grīviņa, Revīzijas komisijas vadītāja Una Veilande, sekretāre Ingrīda Heinze, nozares „Labdarība Latvija” vadītāja Diāna Kārklīņa, grāmatvede Baiba Dolinska, Sabiedrisko attiecību nozares vadītājs Dzintars Dzilna; nav Revīzijas komisijas locekļu Jāņa Kukaiņa un Baibas Bolšteinas

R. B. Stevenson Gallery
7661 Girard Avenue, Suite 101
La Jolla, CA 92037

Group Show

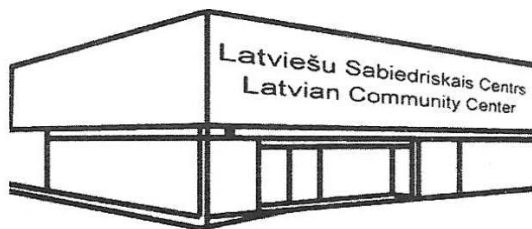
Charles Arnoldi
Pablo Castañeda
Kraig Cavanaugh
Stephen P. Curry
Jeanne Dunn
Wayne Hulin
Mark Perlman
Astrid Preston
Chris Trueman
Geoffroy Tobé
Laura Ortiz Vega
Vicki Walsh

Astrid Preston "Forest Edge" 2024,
oil on canvas 12x12 inches

November 23 – December 31, 2024
Tuesday – Saturday: 11am-5pm
(858) 459-3917 Appt. (619) 980-0558

R.B. Stevenson Gallery is excited to announce the opening of Fall Update 2024, a dynamic group exhibition showcasing the diverse talents of several gallery artists. This curated selection highlights a range of contemporary works, offering a fresh perspective on the creative voices that define the gallery's vibrant community.

www.rbstevensongallery.com

LOSANDŽELOSAS LATVIEŠU SABIEDRISKAJAM CENTRAM

Nosūtu Kluba biedru maksu (\$50 no personas)
par 2024. gadu \$_____

Nosūtu papildziedojumu nama uzturēšanai \$_____

Vārds, uzvārds: _____

Adrese: _____

Tālrunis: _____

E-pasts: _____

Čeki izrakstāmi: Latvian Community Center

Čeku nosūtīt:

Latvian Community Center
Attn: Vita Volkovska
1955 Riverside Dr.
Los Angeles, CA 90039

**Lūgums Dienvidkalifornijas latviešu
biedrības biedriem samaksāt biedru
naudu par 2024. gadu!**

**Latvieši pasaulē – muzejs
un pētniecības centrs**

**Informācija par datubases
ieceri, pagātni un nākotni:**

<https://www.lapamuzejs.lv/marianna-auliciema-dp-albums-stasts-par-interneta-datubazem-labam-domam-un-laika-zobu/>

**Rīgas latviešu biedrības
Valodas attīstības kopas tīmekļvietne:**
<http://LVAK.wordpress.com/>

**Piedāvājums mācīties valodas;
pieteikšanās bezmaksas iepazīšanās
nodarbībai tīmekļvietnē:**
<http://www.webteachers.eu/lv/>

OSKARU gaidot

Animācijas filmu „Straume” Latvijas kinoteātros noskatījušies vairāk nekā 100 000 skatītāju, tā kļuvusi par vienu no populārākajām pašmāju filmām uz lielajiem ekrāniem kopš neatkarības atjaunošanas.

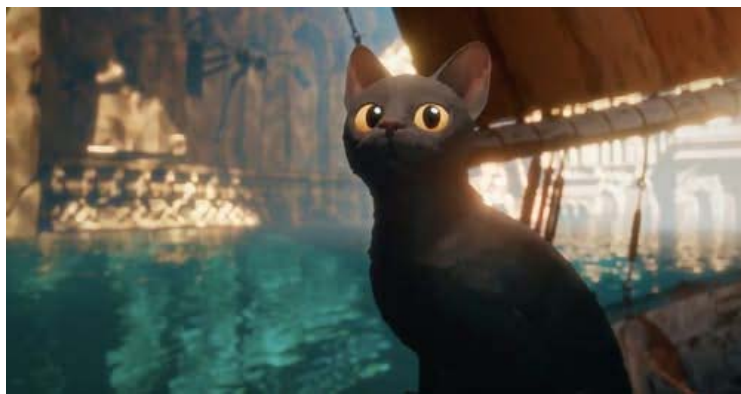
Filmas „Straume” režisors, producents, scenārists un mākslinieks ir Gints Zilbalodis, producents un scenārija līdzautors – Matīss Kaža, producenti – Rons Diānss un Gregorijs Zalkmans, skaņu režisors – Gurvals Koiks-Gallass, galvenais animators – Leo Silī-Pelisjē, mūzikas autori – Gints Zilbalodis un Richards Zaļupe, vizuālo efektu mākslinieki – Konstantīns Višņevskis un Mārtiņš Upītis.

Animācijas filma ir stāsts par individuālistu Kaķi, kas lielu plūdu laikā spiests pamest mājas un patverties nelielā laivā kopā ar citiem dzīvniekiem. Lai izdzīvotu jaunajā un cilvēku neapdzīvotajā pasaulē, Kaķim jāmaina savi paradumi un jāsadarbojas ar Suni, Kapibaru, Lemuru un Putnu.

Filma ieguvusi daudzus starptautiskus apbalvojumus kinofestivālos Francijā, Kanadā, Meksikā, Austrālijā, Ķīnā, Polijā, Grieķijā un citur, filma ir arī Latvijas pieteikums ASV Kinoakadēmijas „Oskara” balvai par labāko ārzemju filmu.

Animācijas filmu festivālā *Animation is Film* Losandželosā 22. oktobrī filma „Straume” ieguva galveno žūrijas balvu (Grand Jury Prize).

„Straume” ir nominēta Eiropas Kinoakadēmijas balvai katēgorijā „Labākā animācijas filma”, līdz ar to filma automatiski izvirzīta arī katēgorijā „Labākā Eiropas filma”. Filma nominēta Eiropas parlamenta LUX skatītāju balvai, un skatītāji var balsot visā Eiropā.

Plūdus nav iespējams pārlaist vienatnē

Filmu „Straume” finansiāli atbalsta Nacionālais kino centrs, Valsts kultūrkapitāla fonds, *Eurimages*, Francijas Nacionālais kino centrs, televīzijas *Arte* un *Canal+*, dažādi reģionālie fondi un atbalsta programmas Francijā un Beļģijā. Filma ir trīs valstu kopražojums, sadarbojoties studijām *Dream Well Studio* (Latvija), *Sacrebleu Productions* (Francija) un *Take Five* (Beļģija).

Balvu pasniegšanas ceremonija būs 7. decembrī Šveices pilsētā Lucernā. Šogad Eiropas Kinoakadēmijas balvu pasniegšana notiks jau 37. reizi.

Eiropas Kinoakadēmija dibināta 1989. gadā, tās pirmais prezidents bija Ingmārs Bergmans, viņš biedrību dibināja kopā ar 40 izciliem filmu autoriem, tostarp Frederiko Fellīni, Teodoru Angelopulu, Ričardu Atenboro un citiem, lai veicinātu Eiropas filmu industrijas attīstību.

Kopš 2024. gada Eiropas Kinoakadēmijas vadītāja ir aktrise Žiljeta Binoša.

Pasaules latviešu semināra 2x2 60 gadu jubilejas balli Rīgas latviešu biedrībā vadīja Andris Matsons

Andris Matsons šogad pirmo reizi piedzīvoja, ko nozīmē svinēt mūsu valsts proklamēšanas gadadienu Latvijā. Svētku laikā viņš izjutis lielu patriotismu. Rīgas Latviešu biedrībā 16. novembra vakarā Andris Matsons vadīja Pasaules latviešu semināra 2x 2 60 gadu jubilejas balli. Viņš ir piedalījies vairākos 2x2 semināros.

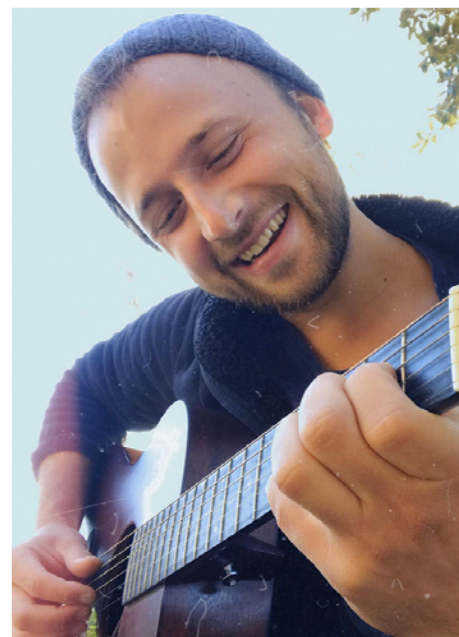
Intervijas ar Andri Matsonu:

https://ej.uz/Andris_Matsons

Latvijas Radio 3

<https://klasika.lsm.lv> › atspere › an...

Facebook · Latvijas Radio 3

„Nu sveika, Latvija... mīlā!”

/Alberts Legzdīņš/

„Sveika, Latvija!” 50. brauciena dalībnieki

Katru gadu ar nepacietību gaidu pavasari, lai uzzinātu, kādi būs vasaras brīvdienu plāni. Mani visvairāk iepriecina iespēja braukt uz Latviju un apmeklēt kādu interesantu vasaras nometni vai apceļot Latviju. Šovasar no 11. līdz 21. augustam piedalījos Amerikas latviešu apvienības rīkotajā izglītojošā ceļojumā „Sveika, Latvija!”.

Šis bija piecdesmitais „Sveika, Latvija!” ceļojums, un bijām piecpadsmit dalībnieku. Mūsu grupā bija 12 četrpadsmit un piecpadsmit gadus veci jaunieši no Ņudžersijas, Minesotas, Čikagas, Bostonas, kuri bija absolvējuši latviešu skolu, kā arī viens dalībnieks no Francijas.

Latvijā esmu pavadījis septiņas vasaras, gan dzīvojot laukos, gan dodoties dažādās ekskursijās. Taču neviena no vasaras ekskursijām nevarēja līdzināties šīsvasaras ceļojumam „Sveika, Latvija!”. Šis brauciens bija ļoti īpašs, jo es ne tikai daudz ko jaunu iemācījos un redzēju

interesantas vietas Latvijā, bet to visu baudīju kopā ar jauniešiem draugiem! Mums bija uzdots arī mājasdarbs! Katram dalībniekiem bija jāuzraksta un jāpastāsta par kādu no apmeklētajām vietām. Es izvēlējos pastāstīt par līviem un līvu kultūru.

Mūsu grupu pavadīja ļoti jauki skolotāji – Jēkabs Heiss (Hayes) un Alīna Kasparsone, kā arī brauciena koordinatore Latvijā Liene Kilgišova.

Mūsu ceļojuma dalībnieki satikās 12. augustā pusdienās Vecrīgas „Lido”. Es un vēl daži jaunieši Latvijā bijām ieradusies jūnijā un jutāmies ļoti labi, bet citi bija atbraukuši iepriekšējā dienā un laiksloku maiņas dēļ jutās noguruši. Taču neviens nesūdzējās, visi ar nepacietību gaidīja gan tikšanos, gan pirmo ceļojumu pa Latviju bez vecākiem.

Pēc pusdienām un fotografēšanās saņēmām uzdevumu. Neizmantojot tālruņus un GPS (The Global Positioning System) mums orientēšanās spēlē bez

skolotāju palīdzības bija jānokļūst vairākās vietās Vecrīgā. Tas bija labs veids, lai grupas dalībnieki iepazītos cits ar citu un vienlaikus arī latviešu valodas pārbaudījums, jo mēs drīkstējām palūgt gažamgājējiem norādījums, lai nokļūt līdz konkrētajai vietai.

Orientēšanās sacensību laikā nokļuvām pie Pēterbaznīcas, Doma baznīcas, Saeimas ēkas un Melngalvu nama.

Noguruši pēc pastaigas pa Vecrīgu, devāmies uz viesnīcu, kur notika vakara sanāksme.

Mūsu ceļojuma pirmā pilnā diena sākās ar braucienu uz Rīgas Brāļu kapiem un pēc tam uz Mežaparka jauno Dziesmu svētku estrādi. Pēcpusdienā braucām uz Ādažu militāro poligonu.

Poligonā mūs visus pārbaudīja un brīdināja, ka fotografēt aizliegts. Poligonā mēs noklausījāmies stāstījumu par Ādažu poligonu un NATO karaspēku.

Nakšņojām Priekuļos, Cēsu novadā. Vakarā varējām izpeldēties, uzspēlēt volejbolu, dejojot tautasdejas un piedalīties sporta spēlēs.

Ceļojuma nākamajā dienā apskatījām Vidzemes skaistākās vietas – Āraišu ezerpili, Cēsis un pilsdrupas, Ērgļus un uzkāpām Gaiziņkalnā. Mūsu naktsmājas un ikvakara saiets bija Mārcienas muižā.

Trešajā ceļojuma dienā, 15. augustā, braucām uz Latgali. Mūsu galamērķis bija Aglona, kur pulcējās svētceļnieki, svinot Svētās Marijas debesbraukšanas dienu. Šie svētki ir ļoti nozīmīgi katoļticīgajiem Latvijas iedzīvotājiem. Mums uz īsu brīdi bija iespēja noklausīties dievkalpojumu plašajā laukumā pie bazilikas. Turpat netālu bija arī tirdziņš, kur varēja nopirkt dažādas lietas.

Pēc gaļajām pastaigām devāmies uz Aglonas Maizes mūzeju. Mūzejā mums pastāstīja par maizes cepšanas

Pusdienas Maizes mūzejā

tradīcijām, iemācīja, kā izveidot maizes klaipiņu, ievilkta latvisku krustiņu un ielikt maizīti cepties. Kad mūsu veidotie klaipiņi bija izcepušies, atvadījāmies no Latgales un devāmies pa Daugavas labo krastu uz Skrīveriem. Vispirms uz Skrīveru konfekšu ražotni, kur, baudot saldo aromātu, slavenās konfektes „Gotiņa” paši varējām ietīt papīriņš. Pēc tam braucām uz naktsmājām Ķegumā.

Nākamajā ceļojuma dienā „Sveika, Latvija” dalībnieki devās uz Valli, lai satiktos ar Valles pamatskolas jauniešiem un kopā pavadītu aktīvu sadraudzības dienu, cepot pīrākus, piedaloties dažādās sporta spēlēs un uz slīddēļa vizinoties pa Vecumnieku ezeru.

No Vecumniekiem devāmies iepazīt Zemgales pērles Bausku un Bauskas pili.

17. augusta diena sākās ar ekskursiju skaistajā Rundāles pilī, vēlāk pētījām Tērvetes senlatviešu koka pili un dabas parku. Pēcpusdienā mūsu ceļš aizveda uz Lestenes Brāļu kapiem. Biju tur pirmoreiz. Te mūs sagaidīja un ekskursiju vadīja Daugavas Vanagu organizācijas pārstāvis Aivars Sinka. Viņš stāstīja latviešu vīrstnieku un leģionāru traģisko vēsturi. Piemiņas vietu atstājām, iegrimuši dziļās pārdomās. Tālāk devāmies uz Kurzemes vēju pilsētu Liepāju.

Mūsu ceļojuma sestā diena sākās ar Liepājas amatnieku nama apmeklējumu, kur iepazīnāmies un izmēģinājām dažādas amatnieku prasmes – dzintara aproču gatavošanu un ādas maciņu šūšanu. Ja kādam amata apgūšana neveicās, tad bija iespēja kaut ko nopirkt vietējā amatnieku tirdziņā.

Nākamā apskates vieta bija Kaņostas ciets. Nevienu vien jauniešu pārņēma satraukums, klausoties gīda stāstījumu par ieslodzīto dzīvi Krievijas imperijas un Padomju Savienības laikā.

Gaiziņkalna virsotnē

Jaunieši Lestenes Brāļu kapos

Atceros, kad pirmo reizi biju Kažaostas cietumā, tikām ieslēgti kamerā bez gaismas, un man kļuva nelabi.

Apskatījuši drūmo Kažaostas cietumu, jaunieši bija priecīgi doties uz Kuldīgu, lai izpeldētos Ventas rumbā un spēlētu sporta spēles Kuldīgas Centra vidusskolā. Kuldīga ir viena no manām vismīļākajām pilsētām.

Ceļotāju ikvakara sanāksmē pārrunājam redzēto, piedzīvoto un pārdzīvoto.

Septītajā ceļojuma dienā no Kurzemes vidienes devāmies uz Kolkas ragu, vietu, kur satiekas Baltijas jūra un Rīgas jūraslīcis. Iegriezāmies Kolkas Lībiešu saietā namā. Nu bija pienākusi mana kārta nolasīt ceļabiedriem referātu par līviem, kas gadsimtiem ilgi dzīvojuši Kurzemes piekrastē.

No Kolkas mūsu ceļojums turpinājās gar jūru uz Apšuciemu, Engures novadā. Te kopā ar draugiem

Ar Valles jauniešiem Latvijas Nacionālajā bibliotēkā

„Sveika, Latvija!” ceļotāji Latvijas Valsts prezidenta pili

izpeldējāties jūrā, uzspēlējam sporta spēles, īpaši mūsu iecienīto „Kartupelis”, un varējām nesteidzīgi pavadīt laiku sarunās.

Mūsu ceļojuma pēdējas divas dienas pavadījām Rīgā. Mums vēlreiz bija iespēja satikties ar Valles jauniešiem, apmeklēt Latvijas Nacionālo bibliotēku, apskatīt Latvijas Valsts prezidenta pili, izstaigāt senās latviešu sētas Latvijas Etnografiskajā brīvdabas muzejā, uzbraukt Pēterbaznīcas tornī, nopirkt kādu skaistu latvisku suvenīru vai rotaslietas, dziedāt Alberta Legzdiņa dziesmas, kopā ar vāļiešiem uzdejojot latviešu dančus un mieloties ar ļoti gardo „Sveika, Latvija!” 50. ceļojuma jubilejas kūku!

Mēs visi tik ļoti sadraudzējāmies, ka bija grūti šķirties. Daži draugi un arī es pavadījām vēl dažas dienas Latvijā, bet citiem jau nākamajā rītā bija jādodas uz lidostu, lai brauktu atpakaļ uz ASV. Daudziem acīs

sariesās asaras. Mēs apsoliījām cits citam, ka nākotnē noteikti satiksimies kādā latviešu vasaras vidusskolā vai nometnē.

Paldies ceļojuma koordinatorei ASV Līgai Ejupei.

Paldies audzinātājiem Alīnai Kasparsonē un Jēkabam Heisam par fotografēšanu un fotografijām, kā arī ziņu nosūtīšanu mūsu vecākiem. Paldies maniem vecākiem par atbalstu, lai es varētu piedalīties izglītojošā ceļojumā.

Paldies Amerikas latviešu apvienībai, Daugavas Vanagu apvienībai ASV par piešķirtajām stipendijām un brauciena dalībnieku dāvanām – T-krakšiem, kapučjakām, ūdenstraukiem, ceļotāja rokasgrāmatām par mūsu braucienu.

Paliec sveika, Latvija! Uz tikšanos citgad!

Eduards Zeltiņš-Kalniņš

Turpinām lasīt un vērtēt grāmatas

Losandželas latvieši ar lielu apņēmību jau deviņo gadu piedalās grāmatu lasīšanas un vērtēšanas programmā „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija”. 2024. gada kolekcijā ir 28 grāmatas – gan latviešu autoru, gan no svešvalodām tulkotie darbi, katrai gaumei.

Mūsu čaklie programmas dalībnieki 15. oktobrī no Latvijas Nacionālās bibliotēkas saņēma pateicību par latviešu valodas neatlaidīgu stiprināšanu Losandželas latviešu skolā. Latvijā 15. oktobrī svinēja Valsts valodas dienu.

Jaukus un iedvesmīgus sveicienus maziem un lieliem lasītājiem Losandželosā atsūtīja latviešu rakstniece

Laura Vinogradova:

„Sveiciens visiem no Vārnas Latvijā jeb rakstnieces Lauras Vinogradovas!

Esmu priecīga, ka arī Losandželas latviešu skolas audzēkņi un viņu vecāki piedalās Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijā, paldies jums visiem par to. Vienmēr tiek piedāvatas izcilas grāmatas, esmu pamanījusi, ka pati jau sāku izvēlēties lasīšanai grāmatas, kas šeit ieteiktas. Grāmatu vērtēšanā gan nepiedalos, jo nu jau trīs gadus sarakstā ir arī manas grāmatas, un tas būtu mazliet negodīgi, vai ne?

Pagājušajā gadā Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas programmā bija mana grāmata „Tētis un suns”, pirms tam „Upe”, šogad grāmata jauniešiem un pieaugušajiem – „Vārnas”.

„Vārnas” varbūt kādam varētu šķist

gana skarbs stāsts, bet es nebaidos teikt, ka dzīvē gadās un notiek skarbas lietas. To nu mums vajadzētu pieņemt. Kā dzīvot, lai skarbā būtu mazāk? Es ceru, ka tieši to šī grāmata dara – aicina domāt, pārdomāt, just līdzī. Līdzī jušana vispār ir laba lieta, un es domāju, ka tas ir viens no veidiem, kā pasaulē visiem kopā dzīvot mierpilnāk un harmoniskāk. Vienkārši just līdzī otram. Bet jūs jau saprotat, lai to darītu, ir jāspēj izjust un just līdzī arī sev.

„Vārnas” ir arī par vārnām. Stipru vārnū cilti, kas izdzīvos jebkādos apstākļos. Aizstāvēs savējos, visas kopā rūpēsies par bērniem un cīnīsies par savām tiesībām. Es gribētu tādu cilti, tāpēc ļauju reizēm sev kļūt par vārnū. Priecāšos, ja reiz satikšu jūs visus lidojumā. Krā. “

Ceram, ka rakstnieces teiktais ieinteresēs arī citus jauniešus un pieaugušos.

Ir liels prieks dzirdēt lasītāju domas un ieteikumus par izlasītajām grāmatām.

Pārdomās dalījās Losandželas latviešu skolas 4. klases skolēns **Tomass Zeltiņš-Kalniņš:**

„Vasarā es izlasīju visas grāmatas, kas bija 5+ lasītāju grupā. Man pirmo reizi patika lasīt dzejoļus, kas domāti puikām par dažādām automašīnām. Šos dzejoļus uzrakstījusi Inese Zandere grāmatā „Izdomā sev auto”.

Domāju, ka līdz janvāra beigām izlasīšu visas grāmatas, kas ir 9+ lasītāju grupai. No šīs grupas man patika stāsts par igauņu meiteni Kertu grāmatā „Zilonis”, ko sarakstījusi Kadri Hinrikusa.”

Inta Rinkenbergera (mācās Losandželas latviešu skolas pieaugušo klasē):

„Ar lielu prieku atgriezšos pie latviešu grāmatām. Man patīk iedziļināties, lasot labu stāstu. It sevišķi, ja diena bijusi ļoti piesātināta. Tad es zinu, ka varu aizbēgt uz citu pasauli ar labu grāmatu, savā dzīvē ieturēt pauzi un atslābināties. Parasti iedziļīnos, lasot angļu valodā, bet tagad gribu uzlabot savu latviešu valodu, it sevišķi ar

laikmetīgu vārdu krājumu. Man ieteica sākt lasīt Luras Vinogradovas grāmatas. Pirmo izlasīju garstāstu „Upe”, kas tagad ir mana vismīļākā grāmata. Interessants stāsts, ko bija viegli lasīt vakaros pirms aizmigšanas. Šī grāmata mani pamudināja turpināt latviešu grāmatu lasīšanu, un ar lielu sajūsmu izlasīju Luras Vinogradovas „Vārnas” un tikko esmu iesākusi lasīt Zanes Zustas grāmatu „Nepieradināts putns”. Šīs grāmatas ir LNB Vecāku žūrijas programmā.”

Paldies Tomasam un Intai par atsauksmi. Turpināsim lasīt grāmatas, dalīties ar pārdomām un ieteikt izlasīt kādu interesantu stāstu vai dzejoli arī saviem draugiem. Lai veicas!

Aija Zeltiņa

Mana 2024. gada vasara

Vasaru es pavadīju latviešu nometnē Katskiļu kalnos Ņujorkā un latviešu viesnīcā Rota.

Nometnē kopā ar draugiem bija jautri. Man patika dejot, meža rotaļas, spēlēt tautas bumbu, varavīksnes spēli, vispār visas spēles.

Katru dienu mēs gājām peldēties ezerā. Tur varēja arī braukt ar laivu vai uz slīddēļa. Ūdenī es noķēru vēzīti.

Vasarā mani vecāki strādāja Rotā, un es viņiem palīdzēju. Mans darbiņš bija pabarot Rotas sargsuni Bertu. Es mīlu Bertu!

Paldies par atbalstu Dienvidkalifornijas latviešu biedrībai, Daugavas Vanagu apvienībai un *Latvien Relief Fund of America*.

Helmuts Svikss

Šovasar es biju latviešu Katskiļu nometnē Ņujorkas pavalstī kopā ar vairākiem saviem draugiem un citiem latviešu bērniem. Šī vasara bija ļoti laba, un man viss patika. Visvairāk man patika spēlēt meža spēles – varavīksnes spēle bija vislabākā.

Sporta svētkos es ieguvu zelta medaļas. Jauka ir meža rotaļa „Muļķības”.

Priecājos par svečīšu dievkalpojumiem brīvdabas baznīcā – es skatījos, kā svečīte deg: vasks tecēja pa svečīti uz leju, un es to uzlēju uz rokas, vasks bija nedaudz karsts. Interesantas bija balles.

Man bija iespēja apciemot manu 100 gadus veco radnieci Ernu, viņa dzīvo Toronto. Mēs apmeklējām Dziesmu svētku koncertus. Man ļoti patika tautasdeju uzvedums. Biju pārsteigts, redzot savus draugus dejojām! Tagad es arī esmu Losandželosas tautasdeju kopas „Pērkonītis” dalībnieks.

Paldies par atbalstu Dienvidkalifornijas latviešu biedrībai, Daugavas Vanagu apvienībai un *Latvien Relief Fund of America*.

Hugo Svikss

**Kalni gaida
Saules liesmas
GALOTNĒS
Lai diena dzimst
Jauni apvāršņi un ceļi
Veiksmei griestus vērš
DURVIS
Jaunai dienai
Jaunam gadam
Saulgrieži
Kad zenītā**

**Vai dzirdi
Zemei sirds
Kā pukst
Kodolā
Ir viņas spēks
Lai tā Jaunā gadā
Cilvēci ar saprātu
Un mīlestību nes**

**Kā kalni gaida
Saules liesmas
Un pirmie viņu sveic
Lai dzīvo pateicība
Un uz zemes prieks**

Ru

Izglābto grāmatu bibliotēka

Springšļu dzirnavu bibliotēka pieņem grāmatas:
Līgatnes novads, Springšļu dzirnavas, LV-4108
<https://ligatnesdzirnavas.lv/> Tālrunis: +371 29 188 655
Lūgums iepriekš sazināties ar Viviānu Zipu,
tālr. 22009017

Digitālajā bibliotēkā Digitalbiblioteka.lv ikvienam ir iespēja iepazīties ar mūzeju, archīvu, bibliotēku, dažādu organizāciju, kopienu kolekcijām, tajā ir gandrīz viss līdz šim digitalizētais Latvijas kultūras mantojums.

Jauka vasara Rotā

Hugo un Helmuti pie ceļa uz Rotu

Agrā pavasarī man piezvanīja Terēze Apsīte. Viņa jau septiņus gadus ir saimniece Rotā, Katskiļu kalnos Ņujorkas pavalstī. Terēze jautāja, vai es varētu viņu aizstāt šovasar, kamēr viņa ciemojas Latvijā.

Rota ir latviešu īpašums, ko nopirka aizritējušā gadsimta 60. gados, lai sagādātu apmešanās vietu Latviešu kaŗa invalidu apvienības biedriem. Rota bija arī satikšanās vieta, pagrabā ierīkoja bāru „Zelta auns”. Rotā latvieši svin svētkus un jubilejas.

Tagad visi Latviešu kaŗa invalidu apvienības biedri ir miruši, un Rota ir pārvērsta par latviešu viesnīcu. Viesnīcā ir 30 istabu, ko ikviens var rezervēt. Tā ir vienīgā latviešu viesnīca Amerikā. Katrai istabai ir savs stils.

Lielās mājas priekšā ir liels balkons ar desmit piknika galdiem, kopējā istabā ir dīvēni, krēslu un galdi. Ir latviska virtuve, viesiem piedāvā brokastis, pusdienas un vakariņas.

Piedāvājumu pārdomāju un sapratu, ka vasara dziļi mežā, pie ezera un strautiņa un latviskā vide ir tieši tas, kas manai ģimenei vajadzīgs.

Bērnus pierakstījām Katskiļu latviešu nometnē uz piecām nedēļām. Nolēmām, ka pirms un pēc nometnes bērni palīdzēs Rotā – uzņemt viesus, pasniegt maltītes, slaucīt grīdu, pabarot sunīti Bertu, aiziet pēc pasta ceturtdaļkilometru attālumā, pļaut zāli un sagatavot pirti.

Rotā ieradās 17. jūnijā. Terēze iepazīsināja mani ar sargsunīti Bertu un izrādīja visu īpašumu. Uz Latviju viņa aizbrauca 19. jūnijā.

Rotā biju viena un cerēja, ka drīz vien viesnīca būs pilna. Lietus lija kā pa Jāņiem, un trešajā dienā gadījās nelaime – iespēra zibens, un septiņas stundas nebija elektrības. Par laimi pirms tumsas iestāšanās viss atkal bija kārtībā.

Pēc nedēļas atbrauca mana ģimene, un pirmajā dienā iestādījām gurķus, salātus, pupas, tomātus, kabačus. Dārziņā jau bija skābenes, jāņogas un rabarberi. Tos lietoju gandrīz katrā maltītē!

Rotā mums gāja jautri! Katru dienu iepazīnāmies ar jauniem cilvēkiem un satikām draugus. Atrisinājām visādas problēmas, atradām dažādus ieteikumus. Vasarā Rotā dzīvoja jūrnieks Džejs Levits (Jay Leavitt).

Brāļu kapu pārvaldnieks Lauris Vasiļjevs katru nedēļu vairākas reizes iegriezās pie mums, katru

Helmuti ar Rotas sargsuni Bertu

Normunds, Hugo un Helmuti strādā dārzā

Priekšā: Erika Modaka, Līga Sviksa, pirtsmeistars Vilnis Torsteris; aizmugurē: Džejs Levits, Normunds Svikss

nedēļas nogali palīgā atbrauca bērniņas draudzene Erika Modaka (liels darbs kārtot tik daudz istabu) Augustā Rotā dzīvoja pirtsmeistars Vilnis Torsteris.

Mūsu pienākumi Rotā bija sagaidīt viesus un gādāt par viņiem. Mēs piedāvājam maltītes: Normunds gatavoja šašliku, cepeti, mērci, es pati vārīju rabarberu ķīseli un debesmannu, cepu kļiņģeri, pīrāgus.

Rotā vienmēr skanēja latviešu mūzika. Bāru „Zelta auns” atvērām nedēļas nogalēs. Vakaros bieži sēdējām pie ugunsкура. No rītiem cēlamies agri un piedāvājam viesiem jōgu.

Rotā ir arī mājīga bibliotēka ar latviešu grāmatām un žurnāliem.

Lielākais sarīkojums Rotā bija volejbola turnīrs „Zelta bumba”, ko rīko ALAs Sporta nozare. Visas istabas bija aizņemtas, un viesi nakšņoja arī teltīs. Tika atvesta pirtiņa, un lūdzam to kādu laiku atstāt Rotā. Dienā, kad to sarunājām, ieradās draugi no Losandželosas – diakone Guna Reina un Dāvis Reins. Guna Reina pirtiņu vakarā iesvētīja.

Pie Rotas ir strautiņš, kur bērni var plūncāties. Akmeņus viņi izmanto kā slīdkalniņu. Pa taku cauri mežam var aiziet līdz netālajam ezeram un tajā izpeldēties. Mēs daudz rūpējamies par Rotas sargsuni Bertu, kas

No kr.: Normunds un Līga Sviksi, viesi Ivonna un Miks Ozoliņi

aizbiedēja lāčus. Melnie lāči bieži nāca ciemos.

Daba Katskilu kalnos ir ļoti skaista. Var doties pārgājienos. Mūsu ģimene brauca lasīt ķiršus. Ziemā var slēpot Hantera (Hunter) kalnā. Var apmeklēt vīnotavu. Netālu ir Vudstokas (*Woodstock*) pilsēta.

Nav tālu Kanada, un mūsu ģimene izbaudīja Dziesmu svētkus Toronto – bērniem tie bija pirmie, viņiem ļoti patika. Visvairāk viņi jūsmoja par ansambli „Raxtu Raxti” un tautudeju lieluzvedumu. Mums radās tik liela iedvesma, ka sākām deļot tautasdeļu kopā „Pērkonītis”.

Brīvajā laikā Normunds strādāja latviešu īpašumā *Wunderbarn* – „Brīnumšķūnis”. No akmeņiem viņš tur uzmūrēja ugunsкура vietu. Kad braucām projām, pirtiņu no Rotas aizvedām uz šo īpašumu.

Iesaku pavadīt vasaru Rotā tiem, kuļi ir ziņkāriģi, nav bailīgi, grib kaut ko jaunu pamēģināt, gatavi pārsteigumiem un piedzīvojumiem!

Nesen Rotā bija Kapusvētki un Rudens svētki.

Līga Sviksa

„Brīnumšķūnī” uzmūrētā ugunsкура vieta

Informācija par Rotu: www.rotalodge.com

Liepājas simfōniskais orķestris un koris „Latvija” ierakstīja Lolitas Ritmanes mūziku ASV aktierfilmai

**Lolita Ritmane un Ralfs Augstroze
Latvijas Radio 1. studijā**

Rīgā un Liepājā no 16. līdz 22. novembrim ASV kinostudijas *Heroic Pictures* jaunās aktierfilmas „Amerikas brīnums” (*The American Miracle*) skaņu celiņam ierakstīja komponistes Lolitas Ritmanes mūziku. Filmas producents un *Heroic Pictures* vadītājs Ralfs Augstroze mūzikas ierakstam uzaicināja Liepājas simfōnisko orķestri, ko diriģēja pati komponiste, un Valsts akadēmisko kori „Latvija” diriģenta Māra Sirmā vadībā. Ieraksti notika koncertzālē „Lielais dzintars” un Latvijas Radio 1. studijā.

„Liels gods un prieks, ka Ralfs Augstroze mani lūdza komponēt šīs jaunās filmas skaņu celiņu, kā arī ierakstīt to kopā ar pasaules labākajiem mūziķiem!” teica komponiste.

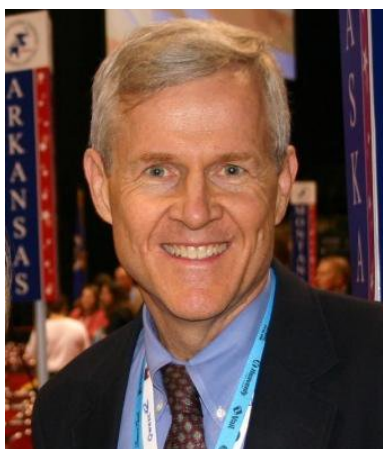
Ralfa Augstrozes māte dzimusi Liepājā, un viņa meita Lija Aleksandra Hanzovska ir Liepājas simfōniskā orķestra pirmo vijolu grupas mūziķe. Lolita Ritmane ar Latvijas korim, orķestriem un mūziķiem sadarbojās, kad tika ieskaņota viņas mūzika filmai „Dvēseļu putenis”. Kopā ar Liepājas simfōnisko orķestri viņa 2009. gadā ierakstīja dziedones Lindas *Leen* Ziemsvētku albumu „Ziemas skaņas” un veidoja aranžijas un interpretācijas labi pazīstamām Raimonda Paula un citu pasaules klasiķu melodijām.

„Amerikas brīnums” filmēšana notika vairākās vietās ASV un Apvienotajā Karalistē, un tajā stāstīts par ASV dibināšanu laikposmā no 1750. līdz 1826. gadam. „Amerikas brīnums” scēnārija pamatā ir rakstnieka Maikla Medveda (Michael Medved) grāmata ar tādu pašu nosaukumu. Filma tiks pabeigta līdz nākamā gada vasarai, vienu gadu pirms ASV 250. gadadienas svinībām 2026. gadā.

Lolita Ritmane un Ralfs Augstroze cer, ka sadarbība starp Holivudas kinostudijām un latviešu mūziķiem turpināsies.

Ierakstu sesijās piedalījās skaņu režisors un mūzikas producents Marks Matsons (Mark Mattson), filmas producenti Duglass Medokss (Douglas Maddox) un Timotijs Mahonijs (Timothy Mahoney), viņš ir arī filmas režisors, un Timotija Mahonija dzīvesbiedre Džila Mahonija (Jill Mahoney).

ASV Republikāņu un Demokrātu partijas konventu atspoguļojums

DK LB biedrs Edgars Andersons bija laikraksta „Laiks” korepondents ASV Republikāņu partijas Nacionālajā konventā, kas notika Milvokos, Viskonsinas pavalstī, no 15. līdz 18. jūlijam un Demokrātu partijas Nacionālajā konventā Čikagā no 19. līdz 22. augustam. Konventos apstiprināja kandidātus ASV prezidenta vēlēšanām novembrī.

Edgara Andersona intervijas *TWO AMERICAS: The 2024 Republican and Democratic National Conventions* ar abu konventu daudziem dalībniekiem var izlasīt „Laika” š. g. 35., 36. un 37. izdevumā, kā arī: <https://www.edgarbanderson.com/my-website/>

ALAs Izglītības nozares skolotāju konference Sietlā

Sietlas latviešu centrā no 18. līdz 20. oktobrim ALAs Izglītības nozare rīkoja skolotāju konferenci.

Esmu uzaudzis Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrībā. Mans tēvs Losandželosas latviešu skolā bija pārzinis un latviešu valodas un literatūras skolotājs. Atceros, ka man vienmēr bija jāpabeidz latviešu skolas mājas darbi vairākas dienas iepriekš pirms devos uz skolu. Tētis mums jau no bērnības mācīja gramatiku, literatūru un vēsturi. Viņš man un brālim bija pacietīgs skolotājs. Es tagad sekoju sava tēva pēdās. Nu jau trešo gadu mācu latviešu valodu latviešu skolas skolēniem. Šoruden man bija izdevība aizbraukt uz Sietlu, izbaudīt rudeni un piedalīties ALAs Izglītības nozares rīkotajā skolotāju konferencē. Tas man bija liels piedzīvojums. Es maizi pelnu, mācīdams veselības gudrības un jēgas vingrošanu pieaugušajiem. Mācīt valodu maziem bērniem ir kaut kas pavisam cits un jauns. Konferencē piedalījos ar lielu interesi. Uzzināju, kā mazi bērni iemācās saprast valodas struktūru. Bērni skaņas un vārdus latviešu un angļu valodā saprot savādāk, un skaņas bieži samaisa kopā. Dzirdēju jauku stāstu par mazu bērnu, kas mātei jautājis: „Māt, kāpēc auzu tautumeita aizgāja prom?” Bērns domāja, ka tautasdziesmas „Sijā auzas tautu meita” vārdi nozīmē „See-you auzu tautumeita”.

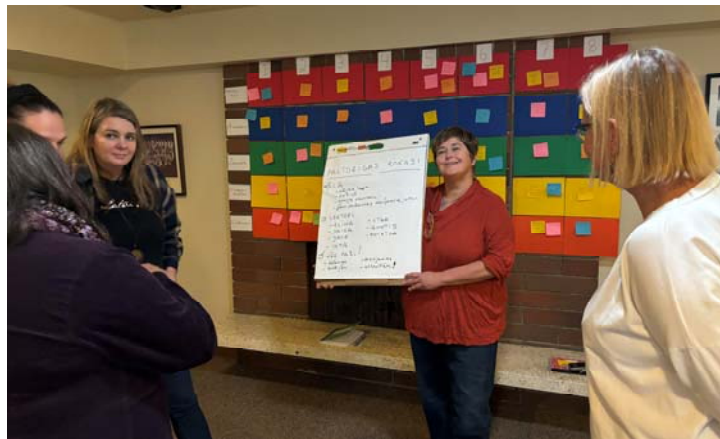
Noklausījos Dr. Gunša Šmidchena interesantu lekciju par latviešu folkloras tradīcijām. Klausoties lekcijas un piedaloties dažādās nodarbībās, diena aizritēja ātri. Visi kopā paēdām pusdienas un vakariņas.

Agri devāmies uz savām naktsmājām. Nākamā diena arī bija vairākas lekcijas un nodarbības.

Konference beidzās svētdienas pēcpusdienā. Daudz ko jaunu iemācījušies un uzzinājuši devāmies atpakaļ uz savām mājām. Man ir jaukas atmiņas par šo brīnišķīgo skolotāju konferenci, iepazīnos ar skolotājiem no Bostonas, Čikagas, Mineapoles, Sanfrancisko, Sietlas,

No kr.: Juris Zinbergs, Sietlas latviešu skolas pārzine Marisa Graudiņa, administratore Soņa Foierborna (Sonja Feuerborn), Sanita Šumane-Karami

pat no Kanadas. Un izbaudīju skaisto rudens laiku, košās sarkanās un dzeltenās koku lapas. Devos mājup, dziļas pateicības pārņemts.

Juris Zinbergs

Skaists, neaizmirstams ceļojums pa Latviju

Šovasar jūlijā piedalījā-mies Amerikas latviešu apvie-nības rīkotajā gadskārtējā ceļojumā pieaugušajiem un ģimenēm „Sveika, dzimte-ne!”/ „Hello, Latvija!”.

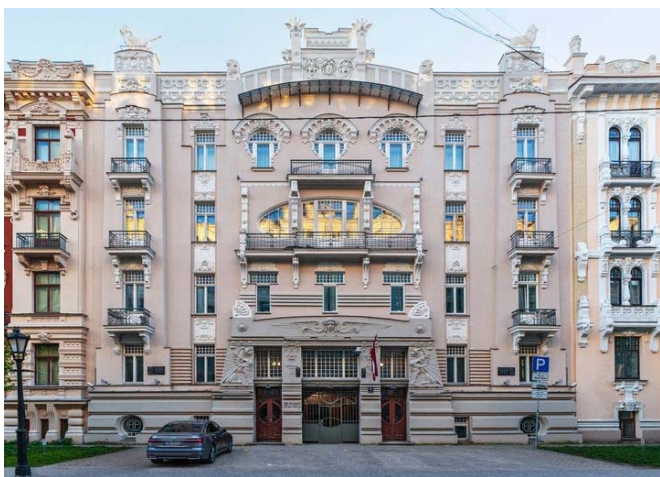
Pirms ceļojuma no pro-grammas koordinātores Līgas Ejupes saņēmām sīkus norādī-jumus, kas būs vajadzīgs, ko ņemt līdzi, kā ģērbties, kādus apavus vilkt. Viņa atsūtīja brošūru, kuŗā bija Latvijas karte, īss Latvijas vēstures apraksts, ziņas par valsts valdību, valodu, Dziesmu svētkiem, tautastēpiem, dziedāšanu, simboliem, paradumiem, zīmēm, ievērojamākiem latviešiem, kā arī ceļojuma maršrutu. Protams, atgādinājumu, ka nepieciešama veselības un dzīvības apdrošināšana, bija jāaizpil-da īpaša veidlapa par veselības stāvokli.

Kopā bija deviņi ceļotāji, no tiem četri mūsu ģimenes locekļi.

Iebraukuši Rīgā, 12. jūlija va-karā reģistrējāties *Wellton Riverside SPA Hotel* Daugavas krastā, blakus Mākslinieku namam. Vakariņās netālajā *ALA folkbar* restorānā (Amerikas lat-viešu apvienībai tas nepieder) iepazīnāties ar pārējiem ceļo-tājiem un gīdu Valdi Čeiču. Viņš ir ceļojuma aģentūras *Baltic Nature Travel* vadītājs. Nākamā dienā tūlīt pēc brokastīm kāpām

Valdis Čeičs

Ēka Alberta ielā

autobusā, un mūs aizveda uz jūgendstila – *Art Nouveau* kvartālu.

Galvenokārt staigājām pa Alberta ielu, vienu no krāšņākajām Rīgas ielām. Tādas fasādes ēkām nevienā citā Rīgas ielā nav. Alberta iela nosaukta Rīgas pirmā bīskapa un dibinātāja Alberta vārdā. Krieviem okupējot Latviju, to pārdēvēja par Friča Gaiļa ielu, vāciešiem – par Hartknochstraße.

1942. gadā tā kļuva par Hollanderstraße. Alberts Voldemārs Holanders (1796-1868) bija baltvācu paidagogs, Bērzaines ģimnazijas dibinātājs un pirmais direktors no 1826. līdz 1861. ga-dam; Jēnas universitātes goda doktors (1850). Otrā pasaules kara beigās 1944. gadā ielai atkal tika atjaunots Friča Gaiļa ielas nosaukums. Latvijai atgūstot neatkarī-bu, iela atguva savu vēsturisko nosaukumu.

Pēc tam braucām uz slaveno Centrāltirgu, kur katrs apskatīja, ko gribēja, paēdām pusdienas un tad – ekskur-sija pa Okupācijas muzeju. Iegriezāties Nacionālā bibliotēkā un tad devāmies uz Mežaparku apskatīt jauno Dziesmu svētku estrādi „Sidraba birzs”. Braucot gar Daugavmalu, gīds norādīja uz pārcēlāja Lielā Kristapa statuju pie viena no tiltiem, un mans mazdēls Dzintars jautāja: „Vai tas ir Kristaps Porziņģis?” Cerēju, ka aiz-iesim pie Brīvības pieminekļa un visi kopā nofotogafē-simies, bet tas nebija ieplānots. Pēc vakariņām trīs pa-vāru restorānā „Tam labam būs augt” Torņa ielā bijām noguruši un likāmies viesnīcā uz auss!

Nākamā dienā rīta cēlienu pavadījām Etnografiskajā brīvdabas muzejā, kur arī pusdienojām, un pēc tam sākās brauciena aplis apkārt Latvijai, vispirms Vidzemes vir-zienā – uz Siguldu, kur apskatījām pilsdrupas un jauno pili.

Mazdēls bija izlasījis Gundegas Sējas grāmatu „Kā es ar opi braucu Latviju lūkoties!” un pazina vairākas vietas. No Siguldas ceļš veda uz Cēšim. Domāju, ka noteikti iegriezīsimies Pasaules latviešu mākslas centrā, bet tas jau bija slēgts un nebija arī ieplānots. Apskatījām Cēsu vecpilsētu un apstaigājām iespaidīgo viduslaiku pieminekli – Zobenbrāļu ordeņa celto pili. Vakariņojām „H. E. Vanadziņš Ziemeļu restorānā” un nakšņojām Cēsu viesnīcā.

Cēsu pils

Pie pils mūs sagaidīja Cēsu kaķis, kas pilsētā visiem
labi pazīstams

Nākamajā dienā no Cēsīm ceļš veda uz Raunu, apskatījām Raunas Staburagu un tūristu iecienīto Raunas ķiploku audzētavu, ko dēvē par Latvijas ķiploku karalisti. Mūs cienāja ar ķiploku tēju ar ingveru, kas attīra organismu, konfektēm, ķiploku šokolādi un ķiploku saldējumu. Ir pat ķiploku sviests un ķiploku medus, kas tapis sadarbībā ar Veselavas bioloģiskās saimniecības biteņiku Imantu Daukstu, kam esot 120 bišu dravas. Un sadarbībā ar uzņēmumu „Madonas karameles” tiek ražotas piecu veidu konfektes. Medum un karamelēm pievieno ķiploku pulveri. Ir ziņāms, ka latviešiem ķiploki jau senos laikos bijuši ārstniecības līdzeklis. Stāsta, ka ausī iebāzta ķiploka daiviņa palīdzot novērst sāpes.

Ķiploku garšas pārņemti un sprieddami par visādām citādām to lietošanas iespējām (varbūt kādreiz būs Melnais balzams ar ķiploku

Bānītī no Gulbenes uz Alūksni

garšu?) braucām uz Gulbeni. Tur sēdāmies mazajā bānītī uz Alūksni. Un – pa ceļam tikām nolaupīti! Bānītī apturēja vairāki spēcīgi vīri, lika izkāpt un veda uz mežu. Taču tur mūs gaidīja īpaša, uz ugunsкура gatavota maltīte, joku stāsti.

Gribējās ilgāk pakavēties kopā ar asprātīgajiem meža vīriem, taču vēl bija jāapskata Alūksne. Mūsu viesnīca bija ļoti elegantā „Bahnhofs Hotel”. Vakariņas – „Tvaiks x Ogle” restorānā, kas iekārtots agrākajā bānīša stacijā.

Ceļojuma piektajā dienā devāmies Latgales virzienā. Preiļos iegriezāmies ievērojamā Latgales keramiķa Polikarpa Čerņavska (1923-1997) mājās, kur viņam ir piemiņas telpa, darbnīcā apska-

Restorāns „Tvaiks x Ogle”

tījām dažādus karamikas izstrādājumus, un katrs varēja pamīcīt mālus un kaut ko izveidot.

Maizes mūzejā Aglonā mums rādīja maizes cepšanas paņēmienus – mīkla jāmīca tik ilgi, līdz mugura slapja. Katrs no mums izveidoja savu maizes klaipiņu un to iezīmēja – ar krustiņu, burtu, vārdu, lai pēc izvilksanas no krāsns pazītu savējo. Kamēr maizīte cepās, mīlojāmies ar gardām latgaliešu pusdienām.

Aglonā biju pirmo reizi. Aglonas baznīca ir liela, skaista un iespaidīga. Ap to ir liels laukums, kur augustā pulcējas daudz dievlūdžēju. Gribētos no Jēkaba baznīcas Rīgā līdz Aglonas baznīcai aiziet kājām – tādi svētceļojumi augustā notiek katru gadu. Taču laikam šajā dzīvē tas vairs neizdosies...

Daugavpilī esmu pabijusi, tikai caurbraucot, arī šoreiz pa pilsētas ielām nestaigājām, skatījāmies pa autobusu logu. Galvenais mērķis bija Marka Rotko mākslas centrs Daugavpils cietokšņa bijušā artilērijas arsenāla ēkā. Cietoksnis, protams, ir iespaidīgs, bet mākslinieka izstāde tāda nelikās. Mūzeja īpašumā ir tikai divi Marka Rotko darbi, kas tapuši sen, tie ir pabāli. Katru otro gadu mākslinieka radinieki no Ņujorkas atsūta darbus, un tad tiek rīkota izstāde. Pēc tam darbus sūta atpakaļ. Marka Rotko darbi bija divās zālēs, pārējās – dažādu mūsdienu mākslinieku ne visai saprotami darbi. Radās sajūta, ka katrs no viņiem centies ko dīvainu izdomāt, lai kaut kā izceltos.

Daugavpils cietokšņa kādreizējā pulvernoliktava pārtapusi par mākslas darbu glabātuvi. Tagad to sauc par Martinsona māju, godinot Daugavpilī dzimušo keramiķi Pēteri Martinsonu (1931-2013) un citus izcilus keramikas māksliniekus. Diemžēl to apskatīt pietrūka laika.

Naktsmājas un vakariņas bija Sventes muižā, kur tagad ir viesnīca.

Tālākais ceļš veda uz Zemgali. Braucot cauri Sēlijai, uzmanīgi skatījos pa logu, vai neredzēšu pa ceļu ejam Aiju Zeltiņu-Kalniņu, tērpušos tautastērpā un dziedam kādu skaistu dziesmu. Viņa ar dēliem arī ciemojās dzimtenē.

Apskatījām Likteņdārzu. Draugu aleju, kas ved uz amfiteātri, klāj granīta bruģakmeņi ar iegravētiem Likteņdārza atbalstītāju vārdiem. Aleja ir 200 m gara un 8 m plata, to veidos 113 000 akmeņu. Tajā jau ieklāti vairāk nekā 31 000 bruģakmeņu. Ikviens var palīdzēt veidot Draugu aleju, nopērkot bruģakmeni un uzdāvinot to sev vai saviem ģimenes locekļiem un draugiem. Iegravētie vārdi simbolizē mūsu tautas kopību pagātnē, tagadnē un nākotnē. Draugu aleju ieskauj 77 ābeles, ar kuņu stādīšanu 2008. gadā sākās Likteņdārza veidošana. Katra ābele ir veltījums kādam Latvijas cilvēkam, ģimenei vai dzimtai.

Pakavējušies Likteņdārzā, braucām uz Bausku, pusdienojām restorānā „Aveņi” un tad – Rundāles pils!

Mums bija izcils, ļoti zinīgs gīds Olafs Soloveika. Tērpies paša šūtā kostīmā, un viņa stāstījums bija piebērts asprātībām. Kad teicu, ka viņa īstā vieta būtu Holivudā, viņš atbildēja, ka tas ir vislabākais kompliments, kādu viņš līdz šim saņēmis. Taču viņa teātris esot te, Rundāles pilī. Jā, no viņa varētu pamācīties daudzi gīdi, kuņi

ir pārmērīgi nopietni. Diemžēl atkal nepietika laika pamatīgāk apskatīt pils skaisto, rūpīgi kopto dārzu ar strūklakām. Bija jāsteidzas tālāk, uz Jelgavu, kur nokļuvām jau vakara pusē. Jelgavas pili, agrāko Kurzemes hercogu rezidenci, redzējām no tālienes. Reģistrējāmies Jelgavas viesnīcā, vakariņojām restorānā „Parks”.

Nākamā, septītajā dienā, 18. jūlijā, no Jelgavas ceļš veda uz Dobeli, kur apskatījām Dobeles pilsdrupas, un devāmies tālāk uz Saldu. Tā man ir nozīmīga pilsēta, jo Saldū mācījos un beidzu vidusskolu. Katru dienu gāju garām Saldus baznīcai, kas redzama Jaņa Rozentāla gleznā „Pie baznīcas” un kur tagad mākslinieka tēli iemūžināti skulptūrās, ko darinājis tēlnieks Sandis Aispurs. Uz ēstuvi gājām garām manai vecajai skolai, kur pie izejas no rīta bieži stāvēja matemātikas skolotāja Alma Sieriņa un no skolēniem savāca mājasdarbu burtnīcas (kādreiz tādas bija).

Paēdām pusdienas un prom uz Kuldīgu. Tā ir ļoti jauka pilsēta. Apskatījām pieminēto hercogam Jēkabam un atkal bija jādomā – kāpēc Kuldīga (vai varbūt Jelgava) vēl aizvien nav sadraudzības vai mūsu pilsēta Tobago galvaspilsētai Skarboro?

Tēlnieka Gļebs Pantelējeva un architekta Andra Veidemaņa skulptūra hercogam Jēkabam „Teleports”

Saldus pagastā dzimušā mākslinieka Jaņa Rozentāla glezna „Pie baznīcas” ir labi pazīstama

Braucām gaŗām platākajam ūdenskritumam Eiropā – Ventas rumbai, vēlāk, kad staigājām savā vaļā, šķērsojām ķieģeļu tiltu pāri Ventas upei, kas ir viens trim gaŗākajiem šāda veida tiltiem Eiropā. Tilta projekta autors ir arhitekts Oto Dīce, tiltu pabeidza celt 1874. gadā, pirms 150 gadiem. Katru gadu Jāņu naktī pāri šim 164 metru gaŗajam tiltam notiek pliko skrējiens.

Vakariņas paēdām restorānā *Goldingen Room*, nakšņojām viesnīcā *Metropole Hotel*. Tajā vairākām istabām ir divi stāvi un pa nakti viegli apmaldīties, gadījuma, ja kur jāiet... Istabā nebija tālrādes aparāta, un mazdēls žēlojās, ka nevar skatīties animācijas filmiņas.

No rīta braucām uz Liepāju, apskatījām Kaŗa ostu, jūrā iebrukušās Ziemeļu forta vecās ēkas. Apbrīnojām brīnišķīgo, 2015. gadā atklāto austriešu arhitekta, profesora Folkera Gīnkes projektēto koncertzāli „Lielais dzintars”, kas no tālienes patiešām atgādina lielu dzintara gabalu.

Šķērsojām vienu Rožu laukuma stūri, diemžēl neie-

Tūristiem patīk fotografēties ar tēlnieka Sanža Aispura iemūžinātajiem baznīcniekiem

griezāties Latvijas mūziķu slavas alejā. Ļoti jauks bija brauciens ar kuģīti, mūs labi uz tā pacienāja ar ceptām zivīm, skanēja mūzika, tērējām, skatījāmies uz ūdeņiem.

Pēcpusdienā bija jābrauc uz Ventspili. Ļoti cerēju, ka iebrauksim kaut uz pusstundu Pāvilostā, kur mācījos un beidzu septiņu klašu skolu, būtu jāizmet tikai neliels līkums, bet autobuss pabrauca tai garām.

Ventspilī apmetāties viesnīcā „Dzintarjūra”, vakariņojām „Skroderkrogā”.

Nākamajā diena, 20. jūlija, visiem bija brīvdiena. Katrs Ventspilī varēja darīt, ko gribēja. Staigājām pa plūdmali, molu. Ventspilī vēl aizvien šur tur redzamas lielākas un mazākas govju skulptūras, agrāk tādas bija daudzās pilsētās, bet nu jau novāktas. Ventspilī govīs vēl „ganās”.

Pēdējā ceļojuma dienā no Ventspils braucām uz Kolku, apstājāmies pie Kolkasraga, kas ir Kurzemes pussalas tālākais ziemeļu punkts. Šajā vietā skaidri redzami virpuļi, kas veidojas, saskaroties Baltijas jūras un Baltijas jūras līča ūdeņiem. Tālumā var redzēt 1884. gadā celto Kolkas bāku. Kolkasragu ļoti iecienījuši ornitologi, jo te ir putnu migrācijas ceļš.

Apskatījām Lībiešu saietu namu, te rīko izstādes, ir neliels mūzejs, informācijas centrs. Tā ir vieta, kur lībiešiem un viņu domubiedriem satikties, atgādināt, ka Kolka ir vēsturisks lībiešu ciems. Tas kļuvis par Latvijas un ārzemju tūristu iecienītu apmeklējumu vietu. Gīde mums pastāstīja, ka vēstures rakstos Baltijas somu tauta lībieši pirmo reizi minēta 12. gadsimtā. 11. un 12. gadsimtā lībieši dzīvojuši pilskalnās: Aizkrauklē, Turaidā, Sateselē, Kurzemē Talsos, Tukumā, Nogalē, kā arī ciemos: Mārtiņsalā, Salaspils Laukskolā, Doles Raušos, Ikšķilē. Vietā, kur 12. gadsimtā sāka veidoties Rīga, bija divi ciemi, kuŗos lielākoties dzīvojuši Kurzemes un Daugavas lībieši.

13. gadsimtā visas Latvijas teritorijā dzīvojošās vietējās tautas jau bija pakļautas un kristiānizētas, to tradicionālais dzīvesveids mainījās. Lībieši pakāpeniski tika asimilēti. Daudzie kaŗi un epidēmijas Vidzemē noveda pie lībiešu izzušanas.

Lībiešu nav vairs daudz, taču ir jaunieši, kuŗi vēlas saglabāt lībiešu valodu, skolēniem lībiešu interešu pulciņā ir iespēja apgūt lībiešu valodu.

Lībiešu saietu namā nopirkām Jāņa Medņa un Renātes Mednes lībiešu valodas mācību grāmatu bērniem un vecākiem «„Zeltabērns” – „Kūldalāps”».

„Labrīt” lībiešu valodā ir „Jōvvō ūomōgt!”; „Dod roku!” – „Ānda keŗ!” Šķiet, ka lībiešu valoda ir diezgan sareŗģīta...

Iegādājāmies arī Baibas Œuvcānes sarakstīto grāmatu „Gaist līvu dziesma debesīs” – Lībiešu dziesmu ansamblis „Līvlist” Valdas Marijas Œuvcānes dienasgrāmatas pierakstos. Vērtīgs ir tūrisma ceļvedis „Kurŗi un zemaiŗi”, kas tagad mums ir latvieŗu un angļu valodā.

Lībieŗu saieta namā klausāmieŗ gīdes stāstījumu

Uz Lībieŗu krasta ceļiem tagad vietām ir zīmes arī lībieŗu valodā.

Ap pusdienas laiku nonācām pie viesu mājas „Ūŗi”, un te notika ilgī gaidītais – sklandurauŗu cepŗana. Saimniece mums mācīja, kā gatavo mīklu, varējam piedalīties mīklas mīcŗšanā un sklandurauŗu veidoŗšanā. Tā ir īpaŗa māksla. Sklandurauŗi ir mans mīļākais ēdiens kopŗ bērniŗbas. Esmu kurzemniece, un Kurzemē sklandurauŗi ir ļoti iecienīti. Nopriecājos, ka vienam otram tie negarŗvoja, es varēju sev paņemt līdzi vairākus.

Gatavojam mīklu sklandurauŗiem

Ceļojuma beigās apstājāmies Majoros, pastaigājām pa Jomas un Jūras ielu, varējam izpeldēties. Jomas iela tagad ir grezna, ar daudz veikaliem, restorāniem kafejnīcam.

Atvadu vakariņas bija Rīgā baltieŗu ēdienu restorānā „Milda” Kungu ielā, tur pārrunājām ceļojuma piedzīvojumus, redzēto, atvadījāmies no ceļabiedriem – Asjas un Billa Vilksiem (Wilcox), viņi dzīvo Okemos pilsētā Mičiganā, Ievas un Jāņa Bundŗām, viņu mājas ir

No kr.: Lilita Lasena-Vorda, Jānis Bundža, Astra Moora, Ieva Bundža, Līva Raita, Dāvids Raitis, AsjaVilkoksa, Bills Vilkokss (Dzintars Raitis noslēpies)

Deptfordā, Ņudžersijā, un Lilitas Lasenas-Vordas, viņa dzīvo Fērportā (Fairport), Ņudžersijā. Varbūt kādreiz vēl tiksimies!

Ceļojuma laikā nekāda liela nelaime nevienu nepie-meklēja. Reizēm iesāpējās galva, bet pretsāpu tablešu netrūka, tāpat plāksteru, kad kādam gadījās pakrist un gūt sejas ievainojumu, bet ne tika lielu, ka vajadzētu palikt slimnīcā.

Vai es ieteiktu citiem piedalīties šādā ceļojumā? Pro-tams, taču manuprāt, ALAi vajadzētu rīkot atsevišķus braucienus pa novadiem – „Sveika, Kurzeme!”, „Sveika, Vidzeme!”, „Sveika, Latgale un Zemgale!” Katru nakti nakšņojām citā viesnīcā, jo pārbraucieni bija gaŗi. Ja ce-ļojums būtu tikai pa vienu novadu, varētu palikt vienā viesnīcā vairākas nakts.

Daudzko neredzējām, ko gribējās apskatīt. Piemēram, Kurzemē Sabili, Talsus, Kandavu (atceros skaisto Raimonda Paula dziesmu, ko dzied Viktors Lapčēnoks un Nora Bumbiere), Jūrkalni, Dundagu, kas dun dobji kā bungas, arī Nīcu un Bārtu, kur brunči sarkani plīv (tā rakstīts Jāņa Petera dzejolī „Kurzeme”), Alsungu, kur svētdienās uz baznīcu sievietes iet tautastērpos, Pēterā Upīša Dārzkopības muzeju un ceriņu dārzu Dobelē,

Pokaiņu mežu. Vidzemē – Limbažus, Rūjienu, Valmieru, Valku, Mazsalacu.

No ceļabiedriem trīs neprata latviešu valodu, gīdiem bija jāstāsta angļu valodā. Varbūt tomēr vajadzētu rīkot braucienus angļiski un latviski runātājiem atsevišķi, lai gan varbūt nepieteiktos pietiekami daudz ceļotāju. Pārāk daudz laika pagāja pusdienojot un vakariņojot. Ir jauki patērzēt, taču varējām vairāk pastaigāt pa pilsētām, vai-rāk apskatīt. Turklāt ēdienu porcijas vienmēr bija milzī-gas, lai gan sūdzēties nedrīkst un nav pamata – latviešu ēdiens ir gards! Droši vien pat pieņemāmies svarā.

Un bezgala žēl, ka ceļojuma laikā nenodziedājām ne-vienu dziesmu! Kad bijām Likteņdārzā un skatījāmies no kalna uz Daugavu, es sāku dziedāt „Daugav’s abas malas mūžam nesadalās...”, bet neviens nepievienojās.

Paldies ceļojuma rūpīgajai izplānotājai Līgai Ejupei, vadītājam Valdim Čeičam, abiem autobusiņa vadītājiem (viens no viņiem mūs vadāja pa Rīgu, otrs visur citur), viņi bija ļoti uzmanīgi, izcili braucēji, daudz ko zināja un pastāstīja. Šķiet, viņi pat varētu būt ekskursiju vadītāji.

Ceļojums bija kā sapnis. Taču sapņi ātri aizmirstas, tāpēc jābrauc drīz atkal. Latvija ir tik skaista!

Astra Moora

Bridgette Ramirez

How to Become a Giant Panda Specialist

Pitzer alum Jana Biedenweg '20 oversees the welfare of the first giant pandas to come to the U.S. in two decades, putting her passion for biology and wildlife conservation into practice.

When the San Diego Zoo prepared to welcome the first giant pandas to enter the United States in 21 years, Jana Biedenweg '20 was one of the first to meet them.

Biedenweg is a wildlife care specialist at the zoo with experience ranging from mountain lions to grey wolves to black bears. Her expertise led to her selection as a caretaker for the zoo's two new pandas, Yun Chuan and Xin Bao.

In June, Biedenweg went to Bifengxia Panda Center in China to learn how to best care for Yun Chuan and Xin Bao. Biedenweg worked with their care specialists to familiarize herself with the bears' personalities.

"Xin Bao is very inquisitive and explores her whole habitat, while Yun Chuan is more goofy and enjoys playing in his pool," said Biedenweg. "They are a joy to work with every day!"

Biedenweg did not anticipate a career like this when she

Panda Yun Chuan arrived at the San Diego Zoo in June

was an organismal biology major at Pitzer College. She thought she would go to veterinary school. However, thanks to her coursework, the pre-veterinary club, and internships, she discovered other possibilities.

"Through gaining experience working with animals in a medical setting and a wildlife care setting, I saw that in wildlife care you are able to gain more of a bond with the animals," said Biedenweg.

Her hands-on approach to animal care aligned well with her curriculum. Pitzer's organismal biology major teaches physiology, ecology, and evolutionary biology through experiential research and fieldwork. Biedenweg experimented with courses such as animal behavior, vertebrate physiology, and herpetology. The research tools and learning she gained at Pitzer proved foundational.

"My coursework exposed me to different aspects of biology and animal science that I still use every day in my career," said Biedenweg.

Biedenweg has also found her undergraduate education useful as she pursues a master's degree in biology through Miami University's Project Dragonfly. This program features online courses, conservation action, and immersive learning with scientists and experts around the world.

Jana Biedenweg '20 traveled to China in June

Jana Biedenweg, Governor of California Gavin Newsom and Jennifer Lynn Siebel Newsom

Laté Art at panda party with Gavin Newsom

Biedenweg contributes to the San Diego Zoo Wildlife Alliance's research. Their care specialists have studied giant pandas' olfactory communication, hearing, and reproduction and male-female interactions. Their efforts have supported an increase of giant panda births worldwide.

"We need to conserve species and their habitats in order to maintain healthy ecosystems," said Biedenweg. "There continues to be a lot of human-caused environmental issues, so anything I can do to help combat that feels important."

Now Biedenweg has the privilege of helping the new giant pandas flourish at the San Diego Zoo and building her repertoire of wildlife conservation in ways she'd never imagined. If it weren't for the friends and professors at Pitzer who encouraged her, Biedenweg wouldn't be where she is today.

"My time at Pitzer has greatly influenced my life," she said. "I gained a confidence in myself during college that allows me to be more creative and try new things in my career."

Pitzer College Pitzer News
Published October 8, 2024

Jana Bīdenvega ir Mārītes Rosentāles mazmeita. Viņas māte Anna Bīdenvega ir Mārītes Rosentālas vecākā meita. Jana Bīdenvega piedalījies Amerikas latviešu apvienības rīkotajā ceļojumā „Sveika, Latvija!” angliiski runājošiem pusaudžiem. Vienu skolas gadu viņa pavadīja Zviedrijā.

Sirds stājusi pukstēt, bet atmiņas paliek...

Vienalga, cik garš vai īss ir dzīves mūžs, zaudēt tuvinieku allaž ir ļoti sāpīgi. Antons Švarcs no mums šķīrās, sasniedzot gandrīz 94 mūža gadus. Mēs bijām precējušies 59 gadus.

Antons Švarcs dzimis Rīgā 1930. gada 25. augustā, bērnībā viņš dzīvojis Majoros un Liepājā. Viņu uzaudzināja krustmāte Anna Kalniņa, un bēgļu gaitās 1944. gadā viņi nokļuva Vācijā pārvietoto personu nometnēs Haunštetē (Haunsteten) un Hofeldā (Hohfeld), Augsburgas apgabalā. Tur viņš turpināja skolas gaitas un tur arī iesvētīts. Viņi 1950. gadā izceļoja uz Ameriku. (Tikai nesen uzzinājām, ka ar kuģi *General Greely* tajā pašā reizē uz ASV braucis arī dr. Viesturs Pētersons.) Sākumā viņi apmetās uz dzīvi Delaveras pavalstī, kur dzīvoja sponsori. Pēc nepilniem sešiem mēnešiem Antons saņēma iesaukumu dienēt armijā. Viņš gribēja dienēt Vācijā vai citā Eiropas valstī, bet tika aizsūtīts uz Koreju, kur pavadīja gandrīz trīs gadus. Vēlāk viņš stāstīja, ka bijis pārliecināts – līdz 25 gadiem nez vai izdosies nodzīvot!

Pēc dienesta Antons sāka studijas inženierzinībās *Illinois Institute of Technology* Čikagā. Viņš iestājās studentu korporācija Talavija. Čikaga viņam patika, bet bija nojauta, ka šajā pilsētā viņš uz visiem laikiem nepalik. Viņam piedāvāja darbu Bermudas salā uz *United States Navy* pētniecības torņa, kas bija uzcelts okeanā vairāk nekā divdesmit jūdžu attālumā no sauszemes. Pāris nedēļu bija jāstrādā, pēc tam pāris nedēļu brīvas. Bermudas salā Antons īrēja māju un baudīja dabu. Gadījās arī piedzīvot viesuļvētru Atlantijas okeanā. Tornī apskaloja vairāk nekā 30 pēdu augsti viļņi, norāva dzelzs kāpnes, bet tornis viļņu spēku izturēja. Pēc trim gadiem Antons devas atpakaļ uz Čikagu. Ievērojot viņa pieredzi Bermudā, viņam piedāvāja turpināt pētījumus Dienvidkalifornijā, Pasadenā. Daudz nedomājams, Antons sakravāja

mantas automašīnā un devas uz rietumu krastu. Priekšnieki brīnījušies, kāpēc, lai nokļūtu no Čikagas līdz Pasadenai, ceļā vajadzēja pavadīt desmit dienu. Taču viņš gribēja vietām apstāties un izbaudīt ceļojumu. Aspenā, Kolorado, viņš noīrēja slēpes un devās uz augstāko kalnu, kaut slēpot īsti neprata – viņu noveda lejā ar ragaviņām. Antons bija gatavs izmēģināt visu, vienalga kas tas bija, neatteicās pat nogaršot neparastus ēdienus, piemēram rūpuļus, tostarp čūskas.

Kalifornijā Antons tūlīt uzmeklēja latviešu sabiedrību un talaviešus. Viņš apmetās uz dzīvi Pasadenā netālu no darbavietas un tur strādāja līdz projekta beigām, vienu

reizi pat atkal aizbraucot uz Bermudu darba komandējumā.

Kalifornijā Antons ieradās pavasarī, kad viss zied, un tūlīt zināja, ka šeit paliks. Pirmo reizi satikāmies Lieldienu rītā, baznīcas pagalmā, kur mūs iepazīstināja. Pēc tam arvien biežāk sastapāmies latviešu sabiedrībā un sākām laiku pavadīt kopā divatā. Maniem vecākiem Antons patika, un liels plūs bija, ka viņš ir latvietis. Brāļiem arī viņš patika, kaut viņi mani zoboja par gadu starpību. Mēs paši nekādu starpību nejutām, jo mums bija daudz kopīgu domu, cerību un interešu.

Apprecējamies 1965. gada 25. decembrī un ievācāmies jaunnopirktā mājā netālu no vecākiem. Šajā laikā Antons mainīja darbavietu, pieņemot *Metropolitan Water District* piedāvājumu plānot hidroelektrostacijas Kalifornijas akveduktu sistēmā. Šo darbu viņš darīja vairāk nekā trīsdesmit gadu līdz aiziešanai pensijā.

1971. gadā piedzima mūsu meita Kristīna, un dzīve mājā, darbā un sabiedrībā vēl vairāk nostiprinājās. Viss gāja gludi līdz 1973. gada Lieldienu rītam, kad Antonam piepeši radās asinsizplūdums smadzenēs. Operācija laimīgi izdevās, bet atveseļošanās ilga vairākus gadus.

Akapulko pilsētā Meksikā, 2023. gadā ar kuģi braucot caur Panamas kanāli

Ar laiku viņš atguva runas, lasīšanas un kustību spēju. Viņš pat varēja atgriezties darbā.

Mēs abi mīlējām dzīvniekus, un pa šiem gadiem mums bijuši vismaz ducis kaķu, četri suņi, zivis, jūras cūciņa un pat viena pele.

Antons vēlējās apskatīt un iepazīt ko jaunu, un mēs ceļojām, cik bieži vien varējām. Mūs interesēja pilsētas, daba, vēsture, kultūra un garšīgas maltītes. Nebija tādas vietas, uz kuģu nevēljamies braukt. Antonam patika, ka es visu izplānoju, un viņš to visu baudīja. Bieži ceļojām kopā ar manu māti, ņēmām viņu līdzi, kad vien varējām – pirmo reizi uz Havaju, kad bija viņas laulību 50 gadu atcere, vēlāk uz Meksiku un pāris reizes uz Latviju. Atceros, kad bijām pirmo reizi Havaju salās, meita Kristīna paziņoja, ka mēs traucējam viņas atvaļinājumu, jo neļaujam vienai braukt ar liftu – viņai bija 8 gadi! Divatā mēs apmeklējām gandrīz visus Amerikas nacionālos parkus. Palikām viesnīcās, kas bija vecas, grandiozas celtnes, vai pieticīgās būdīnās, un baudījām dabu, kas katrā parkā bija īpatnēja un aizraujoša.

Apceļojām sešus kontinentus, bet ir vēl vietas, uz kurām gribējām braukt vai kur atgriezties vēlreiz. Pašlaik gan man šī griba ir zudusi...

Antons bija miermīlīgs un dzīvespriecīgs, jutās ērti gan sabiedrībā, gan vienatnē. Viņam svarīga bija ģimene, draugi un dzimtene. Un viņam ļoti patika strādāt piemājas dārzā. Neskaitāmas reizes tajā pašā vietā stādījām jaunus augus un bijām labi klienti vietējā dārzniecībā. Antons palīdzēja kaimiņiem, kam bija kādas problēmas ar elektrību vai ko citu. Viņš piedalījās latviešu baznīcas celtniecībā – izstrādāja un uzzīmēja elektrotīkla plānus un ievilka vadus. Ilgus gadus viņš ar lielu patiku darbojās Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes valdē.

Antons fiziski ne vienmēr jutās labi, bet nesūdzējās. Taču ārkārtīgi pārdzīvoja, kad viņam sāka bojāties redze, un liels trieciens bija zaudēt spējas braukt ar auto, kļūt atkarīgam no citiem. Beigās viņu uzveica demence.

Antona Švarca vairs nav mūsu vidū, bet mums ir daudz jauku atmiņu. Ļoti sāp sirds, jo zaudēju savu ilggadējo dzīvesdraugu un ceļabiedru.

Aizgājējam veltīta atcere būs svētdien, 2025. gada 19. janvārī plkst. 11.00 Dienvidkalifornijas ev. lut. baznīcā ar mielastu lejas zālē.

Dzintra Švarca

Baltās domas negaisīs nekad

Anna un Ēriks Teteri

Anna Ilga Tetere aizsaulē devās 95 gadu vecumā 2024. gada 26. septembrī Ventūrā. Visai ģimenei un draugiem ļoti pietrūks viņas dzidro smieklus, plašās sirds, humora un dabiskās elegances.

Anna Tetere dzimusi Jēkaba un Elīnas Trotišu ģimenē 1929. gada 17. jūnijā Madonā, Latvijā. Otrā pasaules kara laikā, 15 gadu vecumā, viņa atstāja Latviju, devās bēgļu gaitās un kopā ar tēvoci nonāca bēgļu nometnē Memmingā (Memmingen) Vācijā. Dzīvojot nometnē, viņa iepazinās ar Ēriku Teteri, un iepazīšanās pārauga mūža mīlestībā. Viņi apprecējās, bēgļu nometnē piedzima divi puikas – Egons un Zigurds. Teteru ģimene 1950. gadā ieradās ASV un apmetās uz dzīvi Ventūrā, Kalifornijā. Pēc neilga laika pasaulē nāca vēl divi bērni – Inese un Eriks-Roberts.

Annas Teteres dzīvi piepildīja mīlestība, izturība un liels darbs, audzinot četrus bērnus un palīdzot vīram vadīt ģimenes uzņēmumu. Viņa bija Latvijas patriote un ar lepnumu stāstīja visiem par savām saknēm. Gadu desmitus pēc aizbraukšanas no dzimtenes Anna turpināja rūpēties par savu Latvijā palikušo ģimeni un draugiem. Viņa uzsvēra, cik svarīga ir latviskā apziņa un ieguldīja daudz enerģijas un laika, lai mājās koptu latviešu valodu, kultūru un tradīcijas. Visi bērni apmeklēja Losandželosas latviešu skolu, nometnes un vasaras vidusskolas. Tādējādi viņa nodrošināja, ka latviskais mantojums tiek nodots nākamajām paaudzēm.

Annas Teteres skolas gaitas tika pārtrauktas kara laikā, un tāpēc viens no viņas svarīgākajiem mūža mērķiem bija gādāt, lai visi viņas bērni iegūtu augstāko izglītību. Šis sapnis piepildījās, un viņa bija lepna par

Teteru ģimene: priekšā dēls Egons Tetere, māte Anna Tetere, aizmugurē meita Inese Tetere, dēls Zigurds Tetere, dēls Ēriks Tetere

Anna Tetere ar mazbērniem un mazmazbērniem (divi mazmazbērni vēl nebija piedzimuši)

visu savu bērnu, vēlāk arī mazbērnu, akadēmiskajiem sasniegumiem. Viņa atbalstīja ikviena mazos un lielos sapņus un dzīvoja līdz visiem panākumiem un ikdienas rūpēm. Anna bija dievbijīga luterāne, viņa pilnībā paļāvās uz Dievu un nekad neaizmirsā rīta un vakara lūgšanas, kurās iemācīja arī saviem mazbērniem.

Anna mīlēja savu dārzu un rozes, bet jo īpaši savu milzīgo orchideju kolekciju. Ar lielu prieku viņa bija apgūvusi virtuves mazos un lielos noslēpumus un viņas receptes bieži tika apspriestas un iedotas gan mazmeitām, gan draugiem.

Annai patika dziedāt, klausīties mūziku, šad un tad paspēlēt klavieres, bet vistuvākās viņas sirdij bija akordeona skaņas, kad spēlēja viņas mīlais Eriks.

Viņi abi līdz mūža galam bija dedzīgi Losandželosas *Dogers* beisbola vienības līdzjutēji.

Anna un Eriks Teteri bija precējušies 55 gadus, un viņu dzīves lielākā bagātība bija kuplā un mīlā ģimene.

Ar smeldzīgu sirdi no māmiņas atvadās dēls Egons un dzīvesbiedre Debija, dēls Zigurds un dzīvesbiedre Rolanda, meita Inese, dēls Ēriks-Roberts un dzīvesbiedre Dziesma, mazbērni Miķelis, Andris, Tija, Ariana, Melisandra, Rikijs, Annija-Dziesma un septiņi mazmazbērni.

Annu Teteri atcerēsimies un godināsim 22. decembrī pulksten 11.00 Losandželosā, Dienvidkalifornijas ev. lut. baznīcas telpās.

Ģimene lūdz, aizgājēju pieminot, ziedot Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. baznīcai (1927 Riverside Dr, Los Angeles, CA 90039).

Dziesma Tetere

Anna Tetere savā dārzā

Dainu pētniece un tulkotāja Ieva Auziņa-Sentivani aizsaulē 1937. g. 7. IV – 2024. g. 2. XI

Architekthe, valodniece, tulko-
tāja Ieva Auziņa-Sentivani
(*Szentivanyi*) dzimusi
Jaunpiebalgā, bēgļu nometnēs
Vācijā mācījās latviešu skolās.
ASV studēja architektūru,
apprecējās ar ungāru uzņēmēju
un kopā ar dzīvesbiedru 20 gadu
dzīvoja Saūda Arabijā. Atgriezusies Amerikā, viņa
pievērsās valodniecībai un mācīja angļu valodu.

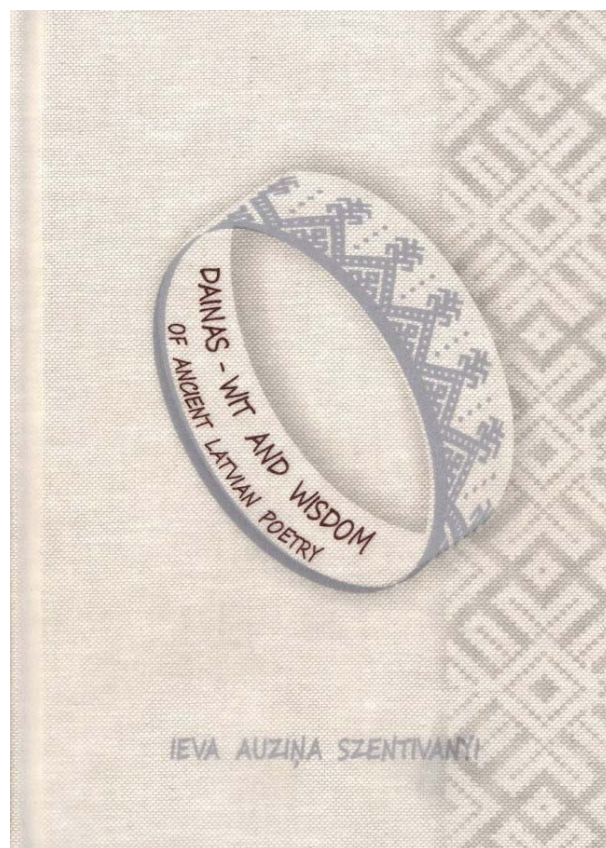
Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas aizritējušā
gadsimta 90. gadu vidū Ieva Auziņa-Sentivani sāka
strādāt par angļu valodas skolotāju Rīgas 1. ģimazijā.

Vairāk nekā 20 gadu Ieva Auziņa-Sentivani veltīja
dainu tulkojumiem. Klajā laisti trīs latviešu
tautasdziesmu izdevumi angļu valodā: *Dainas – Wit and
Wisdom of Ancient Latvian Poetry*. Grāmatu beigās ir
sīki paskaidrojumi.

Ieva Auziņa bija pārliecināta, ka dainas ir līdzvērtīgas
pasaules labākajai literatūrai un tikpat vērtīgas vai pat
vērtīgākas nekā Bībele. Ar dainām mūsu senči sevi
iedrošināja, iedvesmoja un spēcīnāja.

Angļu valodā tulkoto tautasdziesmu trešais sējums
par darba tikumiem klajā laišanas sarīkojums bija
2023. gada 29. oktobrī Berga bazārā, Mūzeja un
pētniecības centrā „Latvieši pasaulē”.

Ieva Auziņa-Sentivani bija sākusi gatavot dainu
tulkojuma ceturto sējumu – par dabu un mītiskajām
dainām. Tulkotājas sirds darbs bija palīdzēt saskatīt un
izprast dainās iekodēto simbolu jēgu. Dainās atrodami
spēka vārdi un laimes vārdi, kas mums visiem ir svarīgi.

Labāk bija man aiziet uz to zaļu birztalīti..

Bijušais krievu polītieslodzītais Vladimirs Kara-Murza saņēmis Komunistu upužu piemiņas fonda apbalvojumu

Ar ASV Kongresa rīkojumu Vašingtonā (DC) 1994. gadā dibinātais Komunistu upužu piemiņas fonds (VOC Memorial Foundation) piešķir apbalvojumu Vladimiram Kara-Murzam.

Vladimirs Kara-Murza (dzimis 1981. gada 7. septembrī) ir Krievijas politiskais aktīvis, žurnālists, autors, filmu veidotājs un polītieslodzītais. Vladimirs Kara-Murza ieguvis bakalaura un maģistra gradu vēsturē Kembridžas universitātē.

Vladimirs Kara-Murza bija Borisa Ņemcova līdzgaitnieks, kā arī vicepriekšsēdis uzņēmēja un bijušā oligarcha Michaila Hodorkovska dibinātajā nevaldības organizācijā „Atvērtā Krievija”, kas veicināja pilsonisko sabiedrību un demokratiju Krievijā. 2012. gadā Vladimiru Kara-Murzu ievēlēja Krievijas opozīcijas koordinācijas padomē un no 2015. līdz 2016. gadam viņš bija Tautas brīvības partijas vadītāja vietnieks.

Viņš ir autors divām dokumentārfilmām – „Viņi izvēlējās brīvību” (2005) un „Ņemcovs” (2016).

No kr.: Vladimirs Kara-Murza un Edgars Andersons Vašingtonā (DC) š. g. novembrī

2021. gadā viņš kļuva par līdzstrādnieku Raula Vallenberga Cilvēktiesību institūtā.

2022. gada aprīlī, pēc Krievijas iebrukuma Ukrainā, Vladimiru Kara-Murzu apsūdzēja par nepakļaušanos policijas pavēlēm un arestēja. Vēlāk viņa arestu pagarināja un apsūdzēja par militārpersonu „diskreditēšanu”. 2022. gada oktobrī viņu apsūdzēja valsts nodevībā.

Cilvēktiesību organizācija *Amnesty International* apsūdzības nodēvēja par politiski motivētām viņa pausto pretkaŗa uzskatu dēļ. 2023. gada 17. aprīlī Vladimiram Kara-Murzam tika piespriests 25 gadu cietumsods.

2024. gada 1. augustā Vladimirs Kara-Murza kopā ar 15 citiem polītieslodzītajiem tika atbrīvots ieslodzīto apmaiņas darījumā.

2018. gadā Vladimirs Kara-Murza saņēma Pilsoniskās drosmes balvu, 2022. gada oktobrī viņš apbalvots

ar Vaclava Havela cilvēktiesību balvu.

Vladimirs Kara-Murza š. g. gada novembrī bija Vašingtonā (DC) un tikās ar *VOC Memorial Foundation* pārstāvjiem.

Komunistu upužu piemiņas fonda atbalstītāja Edgars Andersons ar Vladimiru Kara-Murzu tikās 2012. gadā un viņu intervēja, intervija publicēta laikrakstā „Laiks”, un to var izlasīt:

https://www.edgarbanderson.com/my_weblog/2012/10/kara-murza.html

<https://victimsofcommunism.org/donate/>

www.latviesi.com

ir tīmekļvietne, kurā atrast noderīgu informāciju latviešiem visā pasaulē ar mērķi palīdzēt latvietības stiprināšanā, sadzīvē un strādājot, studējot vai ceļojot ārpus Latvijas.

Laikraksts **LATVIETIS** www.laikraksts.com

Austrālijas pirmais latviešu elektroniskais nedēļas laikraksts latviešiem pasaulē — An Australian newspaper for Latvians worldwide

Galvenā redaktore Ilze Nāgela
Laikraksts "Latvietis"
Austrālijas laikraksts latviešiem pasaulē
<http://www.laikraksts.com>

Sterling Star Pty Ltd
PO Box 6219
South Yarra 3141
Australia
redakcija@laikraksts.com

Kā rīkoties, ja jāpārvadā mājdzīvnieks

INTERNATIONAL ANIMAL TRANSPORT

Animal Vaccination Clinics™
Since 1995
120 West Elm Court
Burbank, California 91502-2009
+1(818) 955-8600
animalvaccine@yahoo.com
www.animalvaccinationclinics.com

Dear the honorable Council,
I am writing to your offices to introduce to you and your citizens in California that our facilities providing both International and Interstate Veterinary Health Certificates for the movement of animals as well as all Preventive Veterinary Care Measures. Health Certificate issuing is a process that requires examination of the animal(s), issuing the certificate per travel and communicate with government agencies until the process is completed. We are here to assure you and your members that the process is performed smoothly

Our Veterinarian doctor Basilious is accredited but USDA-FDA-APHIS as Level I & Level II certified to examine and issue certificates for all animal species.

Please keep our contact information for any veterinary health care for your pets. If you have any questions, feel free to contact me at (animalvaccine@yahoo.com) or 1(818) 955-8600.

Thank you for your consideration

Sincerely,

Stephanie Rodriguez
Practice Manager
Tel (818) 955-8600
E-mail: animalvaccine@yahoo.com
Stephanie Rodriguez

Our Veterinarian
Sam H.B. Basilious, DVM
Federal Accreditation 086355 (Class I & II)
California License 12258VET
DEA (Drug Enforcement Agency) FB8375467

Dr. Juris Buņķis blog

<https://orangecountyplasticsurgery.com/blog/>

Mājās ceptā maizīte ir garda un īsts mākslas darbs!

Var pasūtīt rupjmaizi, saldskābmaizi, pīrākus, kūksu, biezpienmaizi, kūpinātu lasi. Iespējama piegāde mājās! Par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei, tālr.: 310-908-6993;

e-pasts: pegijat@gmail.com

Sūtīšana ar *priority mail* \$15-\$20

Klāju viesību galdus piemiņas dienās, jubilejās un citos sarīkojumos.

Pašgatavotas Kūpinātas Gaļas un Desas

Pieņem pasūtījumus
949-290-3122
novussusa@aol.com

Mūsu mīluļi, draugi, sargi, ģimenes locekļi, sarunu biedri!

Dzintars Pareizs lasa draugam un brālītim Koržikam pasaciņu...

Koržiks: „Dusi saldi, mana acs ir nomodā!”

Arnoldu ģimenes Pipars ir tikpat elegants kā viņa saimnieki

ILZE STEDMAN
 REALTOR
 DRE# 02178180
 ☎ **323.909.0808**
 ✉ ILZESTEDMAN.RE@GMAIL.COM

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
 - *Income property* īpašumi
 - Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
 - Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
 - *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi
- 12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA

Re/Max Estate Properties

310-717-7577

mleikarts@gmail.com

BRE licence: 01706309

Fotograafe
 DIZAINS * MĀRKETINGS * ZĪMOLVEDĪBA *
 FOTO PAKALPOJUMI
 ☎ 949-395-1628
 ✉ info@fotograafe.com
 www.fotograafe.com
 Oceanside, CA

Juris Zinbergs aicina uz jōgas nodarbībām

Certified
 YOGA THERAPIST

Yogawithjuris.com
Yogawithjurislanding

Īpašs piedāvājums privātai jōgas klasei: <https://mailchi.mp/.../hi-from-juris-check-out-my-latest...>

Pret stipru klepu palīdzēs

1. Sīpolu sasmalcina, aplej ar karstu pienu, ļauj pusstundu nostāvēties, tad nokāš biežumus un dzer pa mazam malciņam. Dienas laikā izdzerot trīs porcijas šāda maisījuma, klepus drīz vien rimsies.
2. Sajauc vienu ienākušos banānu un tējkaroti medu ar remdenu ūdeni, un bronhīts un klepus vairs nemocīs.

310.828.7095
info@clcu.org

Receive a 0.50% RATE BONUS
on a NEW MONEY 6 month CD
when you open a CHECKING
ACCOUNT with \$100 deposit

Subject to cancellation without notice.

NCUA
 National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Draudzes Lapa

2024. gada decembris

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

8. decembrī plkst. 11:00 Adventa otrās svētdienas svētbrīdis
un **ZOOM Meeting ID: 823 3755 5841 Passcode: 839156**

24. decembrī plkst. 6:00 svētku vakara dievkalpojums baznīcā
un **ZOOM Meeting ID: 823 3755 5841 Passcode: 839156**

Pateicamies par ziedojumiem un atgādinām nokārtot draudzes nodevu par 2024. gadu!
Lūdzam draudzes nodevu – \$250.00 nosūtīt draudzes kasieri Dacei Taubei

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449 e-pasts: GunaReins@gmail.com
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

www.latvianchurchsocal.org Draudzes e-pasts: **LatvianChurchSoCal@gmail.com**

Latviešu evaņģeliski luteriskās baznīcas 17. sinode

Ar uzsaukumu „Tagad ir laiks” no 27. līdz 29. septembrim Karmelas pilsētā Indianas pavalstī norisinājās Latviešu evaņģeliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBA) 17. sinode. *Pilgrim* luterāņu baznīcā pulcējās 60 sinodes dalībnieku. Sinodes vadmotīvs bija Marka evaņģēlija 1:15 vārdi: „Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir klāt. Atgriezieties no grēkiem un ticiet evaņģēlijam.”

Dienvīdkalifornijas latviešu evaņģeliski luterisko draudzi sinodē pārstāvēja draudzes priekšiece Tamāra Rūse, diakone Guna Reina un Dāvis Reins.

Sinodi atklāja ar svētku dievkalpojumu, sprediķi teica LELBAS pārvaldes priekšiece prāv. Anita Vārsberga-Pāža. Atklāšanas dievkalpojuma kollektes ieņēmumus piešķīra LELBAS Palīdzības nozarei, kas atbalsta Latvijas dzīves pabērnus.

Sinodes dalībnieki aktīvi iesaistījās darba grupās, izvērtējot baznīcas prioritātes, garīgo izdegšanu un atbildību. Bija arī padziļinātas sarunas, kurās mudināja pārdomāt, kā draudzes locekļi var labāk un ietekmīgāk kalpot.

Sinodes dalībnieki noklausījās Latvijas evaņģeliski luteriskā beznīcas pasaulē (LELBP) archibīskapes Laumas Zušēvicas, LELBAS priekšieces Anitas

Vārsbergas-Pāžas, LELBAS prāvestu un LELBAS nozaru vadītāju atskaites.

Prāveste Anita Vārsberga-Pāža stāstīja par paveikto kopš iepriekšējās sinodes, īpaši uzsverot atbalstu Ukrainai kara laikā, laju kursu rīkošanu un centienus atgūties pēc COVID-19 ietekmes.

LELBAS apgabalos pēdējo trīs gadu laikā mainījušies garīdznieki. Austrumu apgabalā kopš 2023. gada augusta Dienvidamerikā strādā referente mācītāja Sandra Rozenberga-Saavedra, viņa dzīvo Čīlē. Š. g. 22. septembrī pensijā tika aizvadīts mācītājs Laris Saliņš, un Ņujorkas draudze meklēs otru mācītāju. Austrumu apgabala prāvests kopš pagājušā gada Pļaujas svētkiem ir Bostonas draudzes mācītājs Igors Safins.

Rietumu apgabalā prāveste Daira Cilne ir pensionējusies, viņas vietā par prāvestu ievēlēts prāvests Mārtiņš Rubenis. Sietlas draudze par savu draudzes ganu ievēlējusi mācītāju Luru Braunu no Latvijas. Viņai vēl jākārtro imigrācijas dokumenti.

Vidienes apgabalam pievienojies Indianapolises draudzes mācītājs Ivo Roderts. Čikagas Pēterā draudzes mācītājs Ojārs Freimanis dosies pensijā, un draudze sāks jauna mācītāja meklēšanu.

Kanadas apgabalā Toronto Sv. Andreja draudzē

Jaunievelētā LELBAS pārvalde

Priekšā no kr.: Ruta Ore, LELBAS pārvaldes priekšiece prāv. Anita Vārsberga-Pāža, diakone Guna Reina (sekretāre), mācītājs Ivo Roderts; aizmugurē: Voldemārs Pelds, mācītājs Dāgs Demandts (priekšnieces vietnieks), Sandra Kalve (priekšnieces vietniece), Andris Celcherts (kasieris), Mārtiņš Pūtelis; nav Vijas Ūdenānes

2021. gada sākumā sāka kalpot mācītājs Dāgs Demandts, viņu amatā ievadīja 2021. gada 28. novembrī. Otavas Miera draudzē 2023. gada sākumā sāka kalpot mācītāja Indra Skuja-Grīsele.

Ārmisijas nozare, ko vada mācītāja Dace Skudiņa, uzsākusi vairākus projektus, tostarp Sjerraleonē un Kenijā, kur bērniem ar īpašām vajadzībām un cietušām sievietēm tiek nodrošināti atbalsta līdzekļi un apmācības. Ukrainai Ārmisijas nozare kopā ar vairākām draudzēm ziedoja medicīniskos žņaugus. Savukārt Venesuelā bērni un jaunieši saņem ēdienu, un viņus apmāca, lai palīdzētu attīstīties un izvairīties no nelabvēlīgiem dzīves apstākļiem.

LELBAs jaunatnes nozare, ko vada mācītājs Dāgs Demandts, īstenojusi projektu „Priecīgas pēdas”, izdalot 407 apavu pāru trūcīgiem bērniem Latvijā. Nozare „Palīdzība Latvijā”, ko vada Sandra Kalve, turpina atbalstīt invalīdus un sabiedrības atstumtos cilvēkus.

Kristīgās audzināšanas nozare Silvijas Kļaviņas-Baršņijas (Barshney) vadībā nodrošina digitālos mācību materiālus bērniem un jauniešiem, veicinot kristīgo izglītību. Ikviens LELBAs garīdznieks aicināts iesaistīties kādas nozares darbā.

Emeritētais prāvests Kārlis Žols lūdza pārdomāt baznīcas attieksmes un aizspriedumu maiņu, aicinādams kalpot tiem, kam tas visvairāk vajadzīgs. Viņš arī dalījās iespaidos par ceļojumu uz Ukrainu. No Ukrainas atsūtīto ordeņa krustu *The Grand Cross of the Ecumenical Order of St. John of Gothia* viņš pasniedza archibīskapei Laumai Zušēvicai, tā ir pateicība par LELBP atbalstu ukraiņiem.

Sinodes darba dienas beidza ar vakara lūgšanu. Vakara lūgšanu 27. septembrī vadīja emeritētais prāvests Kārlis Žols, 28. septembrī – diakone Guna Reina.

Jaunajā LELBAs pārvaldē turpinās darboties priekš-

niece prāveste Anita Vārsberga-Pāža un jaunievēlētie pārvaldes locekļi: mācītājs Dāgs Demandts, diakone Guna Reina, mācītājs Ivo Roderts, laji Andris Celcherts, Sandra Kalve un Ruta Ore. Revīzijas komisijā ievēlēti Mārtiņš Pūtelis, Vija Ūdenāne un Voldemārs Pelds.

17. sinodes beigās dievkalpojumu vadīja LELBAs apgabalu prāvesti Sarma Eglīte, Dāvis Kaņeps, Mārtiņš Rubenis un Igors Safins, sprediķi teica archibīskape Laima Zušēvica. Kollekte tika ziedota Misijas fondam, kas atbalsta Latvijas draudžu garīdzniekus.

Sinodes dalībnieki pateicās rīkotājiem, Indianapolises draudzei un tās mācītājam Ivo Rodertam par viesmīlīgo uzņemšanu; LELBP archibīskapei Laumai Zušēvicai par dziļo mīlestību, desmit gadus vadot mūsu baznīcu, un ka viņa varēja būt šajā sinodē kopā ar mums; Dāvim Reinam par sinodes tehnisko nodrošinājumu virtuāli.

Jaunajai pārvaldei tās turpmākajā darbā tika novēlēta Dieva svētība.

Mācītāja Aija Greiama (Graham)

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīņš

**2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;**

tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: janislegzdins@hotmail.com

21. decembrī plkst. 12.00

Ziemsvētku dievkalpojums ar

dievgaldu, diakone Guna Reina;

**pēc dievkalpojuma groziņu kafijas galds,
ciemosies Ziemsvētku vecītis**

**Dāmu komiteja: Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077
Anita Verbelova (Werbellow), tālr.: 858-755-3146**

**Kasiere Antra Priede Bergere, tālr.: 619-225-0817
1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107**

**Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus
izrakstīt: *Antra Priede Berger***

Tīmekļvietne: www.sandiegodraudze.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola; skolas pārzine Sandra

Gotlaufa-Orozko e-pasts: gotlaufa@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegolatvian

Lūgšanas par Ukrainu turpinās

**Katru dienu pulksten astoņos
vakarā pēc Kalifornijas laika
diakone Guna Reina vada
lūgšanu par Ukrainu**

**Dieva miers lai ir ar mums
visiem!**

ZOOM saite: [https://us02web.zoom.us/j/89995551767?](https://us02web.zoom.us/j/89995551767?pwd=V1Bqa3BvbKFCYUZZNEFa2FvSS9uZz09)

[pwd=V1Bqa3BvbKFCYUZZNEFa2FvSS9uZz09](https://us02web.zoom.us/j/89995551767?pwd=V1Bqa3BvbKFCYUZZNEFa2FvSS9uZz09)

Meeting ID: 899 9555 1767 Passcode: 950462

2024.gada 31.decembrī
Losandželosas latviešu namā
Jaungada sagaidīšanas balle
ZIEMAS PASAKA
WINTER WONDERLAND

7:00 pm kokteiļu stunda
8:00 pm vakariņas
Pusnaktī šampanieša tosts

Būs īsta ziemas noskaņa
Dejas, fotografēšanās, pārsteigumi
Rotaļas un spēles maziem un lieliem
Bērnu rotaļu istaba

Dalības maksa \$50.00

*Mīlestība un miers
lai priecē Ziemassvētkos,
Sveiks un vesels
lai nāk Jaunais gads!*

LRFA.org

VESELĪBAS, CEĻOJUMU UN CITI
APDROŠINĀJUMI
INFO@LRFA.ORG

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
Dienvīdkalifornijas latviešu biedrība
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVĪDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20____. gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20____. gadu – \$50.00
Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20____. gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,
nosūtu biedru naudu par 20____. gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

DK LB tīmekļvietne: www.biedriba.org

**Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA
Un nosūtīt: DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039**

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com
Dienvīdkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams
sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura